

สำนักงานสถิติแห่งชาติ

คู่มือการปฏิบัติงาน
ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร
ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐
ของเจ้าหน้าที่ สสช.

คณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารของราชการ
สำนักงานสถิติแห่งชาติ
กรกฎาคม ๒๕๕๘

คำนำ

คู่มือการปฏิบัติงานศูนย์ข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานสถิติแห่งชาติฉบับนี้ จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อใช้เป็นแนวทางสำหรับการปฏิบัติงานให้บริการข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนผู้มารับบริการ ณ ศูนย์ข้อมูลข่าวสาร ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งได้กำหนดให้หน่วยงานของรัฐ จะต้องมีการจัดตั้งศูนย์ข้อมูลข่าวสารของราชการ ภายในหน่วยงาน เพื่อให้ประชาชนสามารถติดตามและตรวจสอบการดำเนินงานของรัฐ ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับผู้ปฏิบัติงานประจำศูนย์ข้อมูลข่าวสารหรือผู้ที่ต้องการศึกษาหาความรู้ในเรื่องดังกล่าว

การจัดทำคู่มือฉบับนี้ คณะผู้จัดทำได้ทำการศึกษาค้นคว้าจากหนังสือ/คู่มือ/เอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และในการนี้ ผู้จัดทำพร้อมที่จะรับข้อติชมข้อเสนอแนะเพื่อใช้พัฒนาระบบการให้บริการข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสถิติแห่งชาติต่อไป

คณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารของราชการ
สำนักงานสถิติแห่งชาติ

สารบัญ

หน้า

หลักการและแนวคิด

- ที่มา/ความเป็นมา ๑
- ความหมายของข้อมูลข่าวสารของราชการ ๒
- หลักการและเหตุผลของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ๓
- เจตนารมณ์ของกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการ ๓
- สิทธิการรับรู้หรือรับทราบข้อมูลข่าวสารของราชการตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ๔
- หน้าที่และวิธีดำเนินการของหน่วยงานของรัฐในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ ๔
- ข้อมูลข่าวสารของราชการที่เปิดเผยเป็นการเฉพาะ ๖
- ข้อมูลข่าวสารของราชการที่ไม่ต้องเปิดเผย ๖
- ข้อมูลข่าวสารที่จัดเตรียมไว้เพื่อให้พร้อมสำหรับประชาชนเข้าตรวจดู ๗
- หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการจัดให้มีศูนย์ข้อมูลข่าวสารของราชการ ๗

สิทธิของประชาชน

- สิทธิของประชาชนตามกฎหมาย ๑๐
- การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของตนเอง ๑๒
- สิทธิในการขอตรวจดูข้อมูลข่าวสารของราชการ ๑๒
- สิทธิร้องเรียนหน่วยงานของรัฐ ๑๓
- สิทธิอุทธรณ์คำสั่งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ ๑๔
- สิทธิขอคัดสำเนาและให้มีการรับรองสำเนาถูกต้องและการคิดค่าธรรมเนียม ๑๔

แนวทางและขั้นตอนการปฏิบัติตามพ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ

- แนวทางปฏิบัติของหน่วยงานของรัฐกรณีที่มีคำขอข้อมูลข่าวสารจากประชาชน ๑๕
- การปฏิบัติตาม พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ของหน่วยงานของรัฐ ๑๕
- แนวทางการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตาม พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ๑๖
- ขั้นตอนการขอใช้บริการข้อมูลข่าวสาร สสช. ๑๗
- ขั้นตอนการร้องเรียน สสช. ๑๘
- ขั้นตอนการอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ (กขร.) ๑๙

ศูนย์ข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสถิติแห่งชาติ

- คณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารของราชการ ในสำนักงานสถิติแห่งชาติ ๒๐
- อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารของราชการ ๒๐
- ขั้นตอนการจัดตั้งศูนย์ข้อมูลข่าวสารของราชการ ๒๑
- หลักเกณฑ์การขอ การอนุญาต และการบริการข้อมูลข่าวสารของราชการ สสช. ๒๒
- การจัดระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของ สสช. ๒๓
- ประเภทของบุคคลที่มีการเก็บข้อมูลไว้ ๒๓
- ประเภทของระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ๒๓
- วิธีการขอตรวจดูข้อมูลข่าวสารของเจ้าของข้อมูล ๒๓

ภาคผนวก

- พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐ ก
- ระเบียบสำนักงานสถิติแห่งชาติ ว่าด้วยการจัดให้มีข้อมูลข่าวสารของราชการไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดู พ.ศ. ๒๕๔๙ ข
- ประกาศสำนักงานสถิติแห่งชาติ เรื่อง การดำเนินการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐ เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ค
- คำสั่งสำนักงานสถิติแห่งชาติ ที่ ๓๔๔/๒๕๕๗ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารของทางราชการ ในสำนักงานสถิติแห่งชาติ (กข.สสช.) ง

ภาคผนวก (ต่อ)

- คำสั่งสำนักงานสถิติแห่งชาติ ที่ ๑๖๔/๒๕๕๘ เรื่อง แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบให้บริการข้อมูลข่าวสาร สำนักงานสถิติแห่งชาติ ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ จ
- คำสั่งสำนักงานสถิติแห่งชาติ ที่ ๑๖๙/๒๕๕๘ เรื่อง มอบหมายให้ผู้บริหารระดับรองหัวหน้าส่วนราชการรับผิดชอบในการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ฉ
- ประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเรื่องการเรียกค่าธรรมเนียมการขอสำเนา หรือ ขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารของราชการ ช

แบบฟอร์มการขอหนังสือร้องเรียน/หนังสืออุทธรณ์/คำขอข้อมูลข่าวสาร

- แบบฟอร์มการขอหนังสือร้องเรียน ช
- แบบฟอร์มหนังสืออุทธรณ์ ฉ
- แบบฟอร์มคำขอข้อมูลข่าวสาร ญ

เอกสารอ้างอิง

ฎ

คณะผู้ดำเนินการจัดทำ

ฎ

หลักการและแนวคิด

ที่มา/ความเป็นมา

แนวคิดที่จะให้มีกฎหมายรับรองสิทธิของประชาชนในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของราชการเกิดขึ้นในสมัยของรัฐบาล นายอานันท์ ปันยารชุน นายกรัฐมนตรี ซึ่งให้ความสำคัญกับหลักการในการบริหารงาน ที่โปร่งใส ได้ให้ความเห็นชอบในการจัดตั้งคณะกรรมการเพื่อยกร่างกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการขึ้น และได้มีการสัมมนาปรับปรุงร่างกฎหมาย หลายครั้งในรัฐบาลต่อมา จึงทำให้แนวคิดและประโยชน์ของกฎหมาย ข้อมูลข่าวสารแพร่หลายออกไปสู่ประชาชนอย่างกว้างขวาง จนกระทั่งในสมัยของ พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ เป็นนายกรัฐมนตรี พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของทางราชการ ได้ประกาศลงในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๔๐ และได้มีผลบังคับใช้เมื่อ วันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๔๐

พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของทางราชการ ถือเป็นกฎหมายฉบับแรกที่ได้ให้การรับรองสิทธิได้รู้ (Right to know) หรือสิทธิที่จะรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการดำเนินการของรัฐแก่ประชาชน และเป็นหลักประกันให้กับประชาชนทุกคนที่จะมีโอกาสในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานต่าง ๆ ของรัฐได้อย่างกว้างขวางมากขึ้น พร้อมกับการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมของรัฐด้วย หลักประกันดังกล่าวมีส่วนสำคัญในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคต่อการพัฒนาสังคมไทยทั้งในปัจจุบัน และในอนาคต

ความหมายของข้อมูลข่าวสารของราชการ

ข้อมูลข่าวสาร หมายความว่า สิ่งที่สื่อความหมายให้รู้เรื่องราว ข้อเท็จจริง ข้อมูลหรือสิ่งใดๆ ไม่ว่าจะการสื่อความหมายนั้นจะทำได้โดยสภาพของสิ่งนั้นเองหรือโดยผ่านวิธีการใดๆ และไม่ว่าจะได้จัดทำไว้ในรูปของ เอกสาร แฟ้ม รายงาน หนังสือ แผ่นผัง แผนที่ ภาพวาด ภาพถ่าย ฟิล์ม การบันทึกภาพหรือเสียง การบันทึกโดยเครื่องคอมพิวเตอร์ หรือวิธีอื่นใดที่ทำให้สิ่งที่บันทึกไว้ปรากฏได้

ข้อมูลข่าวสารของราชการ หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมของ หน่วยงานของรัฐ ไม่ว่าจะจะเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานของรัฐหรือข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกชน

ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับข้อเท็จจริงที่เป็น “สิ่งเฉพาะตัว” ของบุคคล ไม่ว่าจะในแง่มุมใด เช่น การศึกษา ฐานะการเงิน ประวัติสุขภาพ ประวัติการทำงาน ประวัติอาชญากรรม เป็นต้น

หน่วยงานของรัฐ หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ ส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ศาลเฉพาะในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับการพิจารณาพิพากษาคดีองค์กรควบคุม การประกอบวิชาชีพ หน่วยงานอิสระของรัฐและหน่วยงานอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

เจ้าหน้าที่ของรัฐ หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานให้แก่หน่วยงานของรัฐ

หลักการและเหตุผลของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

การให้ประชาชนมีโอกาสกว้างขวางในการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ การดำเนินการต่างๆของรัฐ เป็นสิ่งจำเป็น เพื่อที่ประชาชนจะสามารถแสดงความคิดเห็นและใช้สิทธิทางการเมืองได้โดยถูกต้องกับความจริง อันเป็นการส่งเสริมให้มีความเป็นรัฐบาลโดยประชาชนมากยิ่งขึ้น สมควรกำหนดให้ประชาชนมีสิทธิได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารของราชการ โดยมีข้อยกเว้นอันไม่ต้องเปิดเผยที่แจ่มชัดและจำกัดเฉพาะข้อมูลข่าวสารที่หากเปิดเผยแล้วจะเกิดความเสียหายต่อประเทศชาติ หรือต่อประโยชน์ที่สำคัญของเอกชน ทั้งนี้เพื่อพัฒนาระบบประชาธิปไตยให้มั่นคงและจะยังผลให้ประชาชนมีโอกาสรู้ถึงสิทธิหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่เพื่อที่จะปกป้องรักษาประโยชน์ของตนประการหนึ่งกับสมควรคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารของราชการไปพร้อมอีกประการหนึ่ง

เจตนารมณ์ของกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการ

๑. เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่างๆ ของรัฐอย่างกว้างขวางให้สามารถแสดงความคิดเห็นและใช้สิทธิทางการเมืองได้โดยถูกต้องตรงตามความเป็นจริง เพื่อส่งเสริมให้รัฐบาลเป็นไปโดยประชาชนมากยิ่งขึ้น
๒. เพื่อกำหนดข้อยกเว้นที่ชัดเจนสำหรับข้อมูลข่าวสารที่อาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผย
๓. เพื่อคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารของราชการ

สิทธิการรับรู้หรือรับทราบข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๖ บัญญัติว่า บุคคลย่อมมีสิทธิได้รับทราบและเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะ ในครอบครองของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น เว้นแต่การเปิดเผยข้อมูลหรือข่าวสารนั้นจะกระทบต่อความมั่นคงของรัฐ ความปลอดภัยของประชาชน หรือ ส่วนได้เสียอันพึงได้รับความคุ้มครองของบุคคลอื่น หรือเป็นข้อมูลส่วนบุคคล ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ

หน้าที่และวิธีดำเนินการของหน่วยงานของรัฐ ในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ

๑. ข้อมูลข่าวสารที่ลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา (มาตรา ๗)
 - ๑.๑ โครงสร้างและการจัดองค์กรในการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐนั้น
 - ๑.๒ สรุปอำนาจหน้าที่ที่สำคัญและวิธีการดำเนินงาน
 - ๑.๓ สถานที่ติดต่อเพื่อขอรับข้อมูลข่าวสารของราชการ หรือคำแนะนำในการติดต่อกับหน่วยงานของรัฐ
 - ๑.๔ กฎ มติคณะรัฐมนตรี ข้อบังคับ คำสั่ง หนังสือเวียน ระเบียบแบบแผน นโยบายหรือการตีความ ทั้งนี้ เฉพาะที่จัดให้มีขึ้นโดยสภาอย่างกฎ เพื่อให้มีผลเป็นการทั่วไปต่อเอกชนที่เกี่ยวข้อง
 - ๑.๕ ข้อมูลข่าวสารอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด ข้อมูลข่าวสารใดที่ได้มีการจัดพิมพ์เพื่อให้แพร่หลายตามจำนวนพอสมควรแล้วถ้ามีการลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษาโดยอ้างอิงถึงสิ่งพิมพ์นั้นก็ให้ถือว่าเป็นการปฏิบัติตามบทบัญญัติดังกล่าวแล้ว

๒. ข้อมูลข่าวสารที่ต้องลงพิมพ์ตามมาตรา ๗ (๔) แต่ยังไม่ได้ลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา (มาตรา ๗) ได้แก่ ข้อมูลข่าวสารที่ต้องลงพิมพ์ตามมาตรา ๗ (๗) ถ้ายังไม่ได้ลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษานำมาใช้บังคับในทางที่ไม่เป็นคุณแก่ผู้ใดไม่ได้ เว้นแต่ผู้นั้นจะรู้ถึงข้อมูลข่าวสารนั้นตามความจริงมาก่อนแล้วเป็นเวลาพอสมควร

๓. ข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจสอบตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด (มาตรา ๙) ได้แก่

๓.๑ ผลการพิจารณาหรือคำวินิจฉัยที่มีผลโดยตรงต่อเอกชน รวมทั้งความเห็นแย้งและคำสั่งที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาวินิจฉัยดังกล่าว

๓.๒ นโยบาย หรือการตีความที่ไม่เข้าข่ายต้องลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษามาตรา ๗

๓.๓ แผนงาน โครงการ และงบประมาณรายจ่ายประจำปีของปีที่กำลังดำเนินการ

๓.๔ คู่มือ หรือคำสั่งเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีผลกระทบต่อสิทธิหน้าที่ของเอกชน

๓.๕ สิ่งพิมพ์ที่ได้มีการอ้างอิงถึงอำนาจหน้าที่ที่สำคัญ และวิธีการดำเนินงาน

๓.๖ สัญญาสัมปทาน สัญญาที่มีลักษณะเป็นการผูกขาดตัดตอนหรือสัญญาร่วมทุนกับเอกชนในการจัดทำบริการสาธารณะ

๓.๗ มติคณะรัฐมนตรี หรือมติคณะกรรมการที่แต่งตั้งโดยกฎหมาย หรือโดยมติคณะรัฐมนตรี ทั้งนี้ให้ระบุนายชื่อรายงานทางวิชาการรายงานข้อเท็จจริงหรือข้อมูลข่าวสารที่นำมาใช้ในการพิจารณาไว้ด้วย

๓.๘ ข้อมูลข่าวสารอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด นอกเหนือจากข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๗ และมาตรา ๘ และมาตรา ๙

๔. ข้อมูลข่าวสารอื่นใดของราชการนอกเหนือจากข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๗ และมาตรา ๘ และมาตรา ๙ (มาตรา ๑๑)

๕. ข้อมูลข่าวสารที่คัดเลือกไว้ให้ประชาชนศึกษาค้นคว้า (เอกสารประวัติศาสตร์) ได้แก่ ข้อมูลข่าวสารของราชการที่หน่วยราชการของรัฐไม่ประสงค์จะเก็บรักษาไว้ หรือข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๑๔ เมื่อมีอายุครบ ๗๕ ปี และข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ เมื่อมีอายุครบ ๒๐ ปี นับแต่วันที่เสร็จสิ้นการจัดให้มีข้อมูลข่าวสารนั้น ให้หน่วยงานของรัฐส่งมอบให้แก่ หอจดหมายเหตุแห่งชาติ กรมศิลปากร หรือหน่วยงานอื่นของรัฐตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา เพื่อให้ประชาชนค้นคว้า (มาตรา ๒๖)

ข้อมูลข่าวสารของราชการที่เปิดเผยเป็นการเฉพาะ

ข้อมูลข่าวสารของราชการที่เปิดเผยเป็นการเฉพาะ ข้อมูลข่าวสาร ส่วนบุคคล หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวบุคคล เช่น การศึกษา ฐานะการเงิน ประวัติสุขภาพ ประวัติอาชญากรรม หรือประวัติการทำงาน บรรดาที่มีชื่อของผู้นั้น หรือหมายเลข หรือสิ่งบอกลักษณะอื่นที่ทำให้หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของผู้ที่ถึงแก่กรรมแล้วด้วย (มาตรา ๔ วรรค ๕) บุคคล หมายความว่า บุคคลธรรมดาที่มีสัญชาติไทยและบุคคลธรรมดาที่ไม่มีสัญชาติไทย แต่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย (มาตรา ๒๑)

ข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผย

๑. ข้อมูลข่าวสารของราชการที่เปิดเผยไม่ได้ ข้อมูลข่าวสารของราชการที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อสถาบันพระมหากษัตริย์จะเปิดเผยมิได้ (มาตรา ๑๔)

๒. ข้อมูลข่าวสารของราชการที่เจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานของรัฐ อาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผย (มาตรา ๑๕) โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของประชาชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน

๒.๑ การเปิดเผยจะก่อให้เกิดความเสียหายและความมั่นคงของประเทศ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศหรือความมั่นคงในทางเศรษฐกิจหรือการคลังของประเทศ

๒.๒ การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ไม่ว่าจะเกี่ยวกับการฟ้องคดี การป้องกัน การปราบปราม การทดสอบ การตรวจสอบหรือการรู้ แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสาร

๒.๓ ความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด แต่ทั้งนี้ไม่รวมถึงรายงานทางวิชาการ รายงานข้อเท็จจริง หรือข้อมูลข่าวสารที่นำมาใช้ในการทำความเข้าใจหรือคำแนะนำภายในดังกล่าว

๒.๔ การเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด รายงานการแพทย์หรือข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร

๒.๕ ข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย หรือข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น

๒.๖ กรณีอื่นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการจะกำหนดเงื่อนไขอย่างใดก็ได้ แต่ต้องระบุไว้ด้วยว่าที่เปิดเผยมิได้เพราะเป็นข้อมูลข่าวสารประเภทใด และให้ถือว่าการมีคำสั่งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทางราชการเป็นดุลพินิจโดยเฉพาะของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามลำดับสายการบังคับบัญชาแต่ผู้ขออาจอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้ตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้

ข้อมูลข่าวสารของราชการที่จัดเตรียมไว้เพื่อให้พร้อมสำหรับประชาชนเข้าตรวจดู

๑. ผลการพิจารณาที่มีผลต่อเอกชนโดยตรง
๒. นโยบายและการตีความ
๓. แผนงาน โครงการและงบประมาณ
๔. คู่มือหรือคำสั่งเกี่ยวกับวิธีการปฏิบัติงาน
๕. สิ่งพิมพ์ที่มีการอ้างอิงถึงในราชกิจจานุเบกษา
๖. สัญญาสำคัญของรัฐ เช่น สัญญาสัมปทาน สัญญาผูกขาดตัดตอน สัญญาร่วมทุนกับเอกชน สัญญาร่วมทุนกับเอกชนในการจัดทำบริการสาธารณะ
๗. มติ ค.ร.ม. คณะกรรมการที่แต่งตั้งโดยกฎหมาย และกรรมการที่แต่งตั้งโดยมติ ค.ร.ม.
๘. ข้อมูลข่าวสารตามที่มีประกาศเพิ่มขึ้น เช่น ประกาศจัดซื้อจัดจ้าง และผลการพิจารณาจัดซื้อ/จัดจ้าง เป็นต้น

หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการจัดให้มีศูนย์ข้อมูลข่าวสารของราชการ

พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการจัดให้มีข้อมูลข่าวสารของราชการไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ กำหนดเกี่ยวกับการจัดทำศูนย์ข้อมูลข่าวสารของราชการ ดังนี้

๑. การจัดสถานที่ตั้งของศูนย์ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ให้จัดสถานที่ตั้งของศูนย์ข้อมูลข่าวสารฯ ภายในสำนักงานโดยจัดให้ห้องใดห้องหนึ่งเป็นสัดส่วนหรือห้องสมุดของหน่วยงานจัดทำป้ายชื่อติดไว้ให้เห็นชัดเจน หรือแผนผังที่ตั้งศูนย์ไว้หน้าสำนักงาน

๒. การมอบหมาย/คัดเลือก เจ้าหน้าที่รับผิดชอบประจำศูนย์ข้อมูลข่าวสารหรือปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการให้บริการข้อมูลข่าวสาร

หน่วยงานต้องแต่งตั้งบุคลากรทำหน้าที่ประจำศูนย์ อย่างน้อยควรมีคุณสมบัติ ดังนี้

๒.๑ ผ่านการอบรมหรือมีความรู้กฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการ

๒.๒ มีมนุษยสัมพันธ์ดี

๒.๓ สามารถประสานงานกับทุกหน่วยงานได้เป็นอย่างดี

๒.๔ มีความสามารถในการจัดระบบแฟ้ม ระบบการสืบค้นข้อมูล หรือดัชนี

๒.๕ ปฏิบัติหน้าที่ประจำศูนย์อย่างต่อเนื่อง

จัดทำคำสั่งสำนักงานเพื่อแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารของราชการในสำนักงาน และคำสั่งแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบให้บริการข้อมูลข่าวสารในสำนักงาน

๓. มีการจัดอบรมสร้างความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงาน ตาม พ.ร.บ.ข้อมูลข่าวสารแก่เจ้าหน้าที่ในสำนักงาน อย่างน้อย ๒ ครั้ง/ปี

๔. มีการเตรียมวัสดุอุปกรณ์ ครุภัณฑ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ดังนี้

- ๔.๑ โต๊ะ/เก้าอี้ สำหรับประชาชน
- ๔.๒ ตู้/ชั้น ใส่แฟ้มเอกสาร
- ๔.๓ เครื่องคอมพิวเตอร์ โทรศัพท์
- ๔.๔ แบบฟอร์ม เครื่องเขียน
- ๔.๕ แผนภาพขั้นตอนการให้บริการ (Flow chart) แผ่นพับ ฯลฯ

๕. ตรวจสอบข้อมูลการดำเนินงานตาม พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสาร พ.ศ. ๒๕๔๐

๖. รวบรวม จัดเก็บข้อมูลตามมาตรา ๗ และ ๙ ให้ครบถ้วนและเป็นปัจจุบัน

มาตรา ๗

- มาตรา ๗ (๑) โครงสร้างและการจัดองค์กรในการดำเนินงาน
- มาตรา ๗ (๒) สรุปรายงานหน้าที่ที่สำคัญและวิธีการดำเนินงาน
- มาตรา ๗ (๓) สถานที่ติดต่อเพื่อขอรับข้อมูลข่าวสารสำนักงานสถิติแห่งชาติ

ศูนย์ข้อมูลข่าวสารสำนักงานสถิติแห่งชาติ ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา อาคารรัฐประศาสนภักดี ชั้น ๒ ฟุ่งทิศใต้ ถนนแจ้งวัฒนะ เขตหลักสี่ กทม. ๑๐๒๑๐
โทรศัพท์ ๐๒ ๑๔๑ ๗๕๐๐-๐๓ อีเมลล์ services@nso.go.th

- มาตรา ๗ (๔) กฎ มติคณะรัฐมนตรี ข้อบังคับ คำสั่ง หนังสือเวียน เพื่อให้มีผลเป็นการทั่วไปต่อเอกชนที่เกี่ยวข้อง เช่น พ.ร.บ.สถิติ พ.ศ. ๒๕๕๐ ระเบียบสำนักงานสถิติแห่งชาติว่าด้วยการเก็บรวบรวมข้อมูลสถิติ พ.ศ. ๒๕๕๖

- มาตรา ๗ (๕) ข้อมูลข่าวสารอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๙

- มาตรา ๙ (๑) ผลการพิจารณาหรือคำวินิจฉัยที่มีผลโดยตรงต่อเอกชน
- มาตรา ๙ (๒) นโยบายหรือการตีความที่เข้าข่ายต้องลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา ตาม

มาตรา ๗ (๔)

- มาตรา ๙ (๓) แผนงาน โครงการ และงบประมาณรายจ่ายประจำปีของปีที่กำลังดำเนินการ เช่น แผนการปฏิบัติงานโครงการประจำปี แผนการพัฒนาศูนย์ข้อมูลข่าวสารของราชการ

- มาตรา ๙ (๔) คู่มือหรือคำสั่งเกี่ยวกับวิธีการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งมีผลกระทบต่อสิทธิหน้าที่ของเอกชน เช่น คู่มือการปฏิบัติงานโครงการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร

- มาตรา ๙ (๕) สิ่งพิมพ์ที่ได้มีการอ้างอิงถึงตามมาตรา ๗ วรรคสอง

- มาตรา ๙ (๖) สัญญาสัมปทาน สัญญาที่มีลักษณะเป็นการผูกขาดตัดตอน

- มาตรา ๙ (๗) มติคณะรัฐมนตรี หรือมติคณะกรรมการที่ตั้งโดยกฎหมาย

- มาตรา ๙ (๘) ข้อมูลข่าวสารอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด เช่น ประกาศประกวดราคา จัดซื้อ/จัดจ้างสรุปผลการดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างประจำเดือน (สขร.๑) และข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ

๗. การจัดทำดัชนี

๗.๑ ดัชนีรวม ติดบอร์ด แยกตามมาตรา ๗ (๑) - (๕) เป็นข้อมูลที่ลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษาและมาตรา ๙ (๑) - (๘)

๗.๒ ดัชนีประจำแฟ้ม แยกตามมาตรา ๗ (๑) - (๕) เป็นข้อมูลที่ลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษาและ มาตรา ๙ (๑) - (๘) หากมาตราใดไม่มีภารกิจ ให้บันทึกว่าไม่มีภารกิจ

๘. การกำหนดระเบียบ/หลักเกณฑ์การให้บริการ

๘.๑ มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ระหว่างหน่วยงาน/การศึกษาดูงานหน่วยงานต้นแบบ

๘.๒ กำหนดช่องทางการประชาสัมพันธ์ศูนย์ฯ เช่น บอร์ด/แผ่นพับ /การออกคลินิกเคลื่อนที่/ตัววิ่งประชาสัมพันธ์

๘.๓ กำหนดช่องทางรับฟังความคิดเห็นของประชาชน เช่น ศูนย์ข้อมูลฯ และเว็บไซต์

- จากการสำรวจความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการของศูนย์ฯ

- ประมวลผลรายงานผล และรายงานผลการสำรวจเสนอผู้บังคับบัญชา

๙. นำเข้าข้อมูลตามมาตรา ๗ และมาตรา ๙ เผยแพร่บนเว็บไซต์ของศูนย์ข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน หรือใช้ Template ของ สขร. เชื่อมต่อไปยัง www.oic.go.th/infocenter/

๑๐. เจ้าหน้าที่จัดทำแบบรายงานติดตามประเมินผล ของหน่วยงานรัฐในการปฏิบัติการตาม พ.ร.บ.ข้อมูลข่าวสาร พ.ศ. ๒๕๔๐ ในรอบปีงบประมาณ และสรุปผลการปฏิบัติงานประจำปี (ปัญหา/อุปสรรค/ข้อเสนอแนะ)

สิทธิของประชาชน

สิทธิของประชาชนตามกฎหมาย

๑. สิทธิได้รู้ (Right to Know)

๑.๑ สิทธิได้รู้ตามมาตรา ๗ (เรื่องที่ต้องให้รู้)

- ประชาชน : มีสิทธิตรวจสอบ
 หน่วยงานของรัฐ : หน้าที่
๑. นำพิมพ์ลงในราชกิจจานุเบกษา
 ๒. จัดพิมพ์และเผยแพร่

๑.๒ สิทธิได้รู้ตามมาตรา ๘ (เรื่องที่สนใจ)

- ประชาชน : มีสิทธิตรวจสอบ
 หน่วยงานของรัฐ : หน้าที่
๑. จัดสถานที่ ลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา
 ๒. นำข้อมูลข่าวสารมาตั้งแสดงในสถานที่ตาม ๑
 ๓. จัดทำดัชนีสำหรับค้นหา
 ๔. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเข้าตรวจสอบ

๑.๓ สิทธิได้รู้ตามมาตรา ๑๑ (เรื่องที่ยากรู้)

- ประชาชน : ใช้สิทธิได้ด้วยการยื่นคำขอ
 หน่วยงานของรัฐ : หน้าที่
๑. บริการและอำนวยความสะดวก
 ๒. พัฒนาระบบจัดเก็บเอกสาร
 ๓. จำแนกประเภทข้อมูลข่าวสารฯ
 ๔. จัดหาข้อมูลให้ตามคำขอ
 ๕. คัดสำเนาและรับรองสำเนา

๑.๔ สิทธิได้รับสำเนาและขอให้รับรองสำเนาถูกต้อง

- ประชาชน : ใช้สิทธิได้ด้วยการยื่นคำขอ
 หน่วยงานของรัฐ : หน้าที่
๑. คัดสำเนาและรับรองสำเนา
 ๒. กำหนดอัตราค่าธรรมเนียม

๒. สิทธิคัดค้านด้านการเปิดเผย มาตรา ๑๗ แห่ง พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารฯ

- ประชาชน : ยื่นคำขอข้อมูล
 ผู้มีส่วนได้เสีย : ๑. คัดค้าน
 ๒. ใช้สิทธิคัดค้านพร้อมแสดงเหตุผล
 ๓. ใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้าน
- หน่วยงานของรัฐ : หน้าที่
 ๑. แจ้งผู้มีส่วนได้เสียคัดค้าน
 ๒. พิจารณาคำคัดค้าน

๓. สิทธิร้องเรียน มาตรา ๑๓ แห่ง พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารฯ

- ประชาชน : ใช้สิทธิร้องเรียน
 หน่วยงานของรัฐ : มีพฤติกรรมฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย
 สขร. : มีหน้าที่พิจารณาคำร้องเรียน(ภายใน ๓๐ วัน)

๔. สิทธิอุทธรณ์ มาตรา ๑๘ แห่ง พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารฯ

- ประชาชน : ใช้สิทธิอุทธรณ์(ภายใน ๑๕ วัน)
 หน่วยงานของรัฐ : มีหน้าที่
 ๑. มีคำสั่งปฏิเสธไม่เปิดเผย
 ๒. ไม่รับฟังคำคัดค้าน
 ๓. ไม่แก้ไขข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล

๕. สิทธิได้รับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของตน มาตรา ๒๕ แห่ง พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารฯ

- ประชาชน : ๑. เจ้าของข้อมูลใช้สิทธิขอ/ขอให้แก้ไข
 ๒. บุคคลอื่นๆจะขอ/ขอแก้ไขต้องได้รับหนังสือยินยอมจากเจ้าของข้อมูล
- หน่วยงานของรัฐ : มีหน้าที่
 ๑. เปิดเผยแก่เจ้าของข้อมูล
 ๒. แก้ไข/หมายเหตุ ตามคำร้องขอของเจ้าของข้อมูล
 ๓. จัดระบบคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

หมายเหตุ : สขร. หมายถึง สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของทางราชการ

การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของตนเอง

พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ให้สิทธิแก่ประชาชนเจ้าของข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลมีสิทธิขอตรวจดูข้อมูลข่าวสารของตนเองหรือเกี่ยวกับตนเองได้ และกำหนดว่า ถ้าพบว่าข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งหน่วยงานของรัฐจัดเก็บไว้ไม่ถูกต้อง ประชาชนผู้เป็นเจ้าของข้อมูลย่อมมีสิทธิทำคำขอเป็นหนังสือ ให้หน่วยงานของรัฐแก้ไขข้อมูลข่าวสารดังกล่าวนั้นได้ ทั้งนี้ เพื่อมิให้มีการนำข้อมูลข่าวสารที่ผิดพลาดไปใช้ให้เกิดผลร้ายแก่บุคคล และจะขอสำเนาข้อมูลข่าวสารนั้นก็ได้

ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐไม่ยอมปฏิบัติตามคำขอให้แก้ไข ประชาชนเจ้าของข้อมูลอาจอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้ง ซึ่งถ้าคณะกรรมการการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้ง ซึ่งถ้าคณะกรรมการการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้วินิจฉัยเช่นใด หน่วยงานของรัฐก็ต้องปฏิบัติตามนั้น

อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าจะมีการอุทธรณ์หรือไม่ หรือผลการพิจารณาอุทธรณ์จะเป็นเช่นใดก็ตาม เจ้าของข้อมูลมีสิทธิขอให้หน่วยงานของรัฐหมายเหตุคำขอตนแบบไว้กับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลนั้นก็ได้ ทั้งนี้ เมื่อแต่ละฝ่ายยืนยันว่าตนเป็นฝ่ายถูก การให้หมายเหตุไว้จึงเป็นวิธีการสุดท้ายที่จะเตือนให้ผู้จะนำข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลนั้นมาใช้ได้ตระหนัก และใช้ดุลยพินิจโดยระมัดระวังว่า ที่ถูกต้องเป็นเช่นใดแน่

ในกรณีที่ประชาชนต้องการทราบข้อมูลข่าวสารของราชการเรื่องหนึ่ง เรื่องใดให้ศึกษาและพิจารณาก่อนว่า ข้อมูลข่าวสารที่ต้องการทราบนั้นเกี่ยวข้องกับและอยู่ในความดูแลของหน่วยงานของรัฐแห่งใด แต่ในกรณีที่ไม่ทราบจริงๆ ว่า หน่วยงานของรัฐแห่งใดเป็นผู้ครอบครองข้อมูลข่าวสารนั้น ให้ไปยื่นคำขอข้อมูลข่าวสารที่ต้องการ ณ หน่วยงานของรัฐที่อยู่ใกล้และสะดวกที่สุด โดยกฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานที่รับคำขอจะต้องให้คำแนะนำที่ถูกต้องเพื่อไปยื่นคำขอต่อหน่วยงานของรัฐที่ควบคุมข้อมูลข่าวสารนั้นโดยไม่ชักช้า

สิทธิในการขอตรวจดูข้อมูลข่าวสารของราชการ

บุคคลไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องหรือไม่ ย่อมมีสิทธิเข้าตรวจดูข้อมูลข่าวสารของทางราชการนี้ อย่างไรก็ตาม สิทธิได้รู้นี้เป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของการจัดการปกครองในรัฐ สิทธินี้จึงเป็นของคนไทย โดยเฉพาะ สำหรับคนต่างด้าวหากจะมีก็จะอยู่ในเรื่องการปกป้องสิทธิของตนเท่านั้น

มาตรา ๙ วรรค ๔ ซึ่งวางหลักว่า คนต่างด้าวหากจะมีสิทธิเข้าตรวจดูข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๙ ได้หรือไม่ เพียงใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่คนต่างด้าวนี้ไม่รวมถึงผู้ไม่มีสัญชาติไทยแต่ได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศ (มาตรา ๔ นิยามคำว่า “คนต่างด้าว”) เพราะกรณีนี้มีถิ่นที่อยู่ในถาวรในประเทศไทยแล้วสมควรมีสิทธิอย่างคนไทยในเรื่องข้อมูลข่าวสารของราชการได้

สิทธิร้องเรียนหน่วยงานของรัฐ

ประชาชนสามารถใช้สิทธิร้องเรียนได้ต่อเมื่อเห็นว่าหน่วยงานของรัฐมีการฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามกฎหมายในกรณีต่างๆ ดังต่อไปนี้

๑. กรณีไม่นำข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๗ ลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา
๒. กรณีไม่จัดข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๘ ให้ประชาชนตรวจดูได้
๓. กรณีไม่จัดหาข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้ใช้สิทธิขอตามมาตรา ๑๑
๔. กรณีไม่ให้คำแนะนำที่ถูกต้องหรือไม่ส่งคำขอให้หน่วยงานผู้จัดทำข้อมูลข่าวสารพิจารณาตามมาตรา ๑๒
๕. กรณีไม่แจ้งให้ผู้มีประโยชน์ได้เสียเสนอคำคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๑๗
๖. กรณีไม่ปฏิบัติตามกฎหมายเกี่ยวกับการจัดระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๒๓
๗. กรณีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล โดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลตามมาตรา ๒๔
๘. กรณีกระทบกระเทือนสิทธิของเจ้าของข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลโดยฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๕ (ยกเว้นเป็นกรณีตามมาตรา ๒๕ วรรคสี่)
๙. กรณีไม่ส่งมอบข้อมูลข่าวสารประวัติศาสตร์ให้กับหอจดหมายเหตุเพื่อคัดเลือกไว้ให้ประชาชนได้ศึกษาค้นคว้าตามมาตรา ๒๖
๑๐. กรณีหน่วยงานของรัฐปฏิบัติหน้าที่ล่าช้า หรือไม่ให้บริการข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๓
๑๑. กรณีไม่ได้รับความสะดวกในการใช้สิทธิรู้ข้อมูลข่าวสารโดยไม่มีเหตุอันสมควรตามมาตรา ๑๓
๑๒. กรณีหน่วยงานของรัฐปฏิเสธว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารตามที่ร้องขอและผู้ร้องขอ ไม่เชื่อว่าเป็นความจริง (มาตรา ๓๓)

ประชาชนมีสิทธิยื่นคำร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของ สสช. ซึ่งประชาชนอาจมาร้องเรียนด้วยตนเอง หรือจัดทำเป็นหนังสือร้องเรียน จัดส่งให้ ศูนย์ข้อมูลข่าวสาร สสช. สำนักงานสถิติแห่งชาติ โดยให้ร้องเรียนต่อประธานกรรมการข้อมูลข่าวสาร สสช.

สิทธิอุทธรณ์คำสั่งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ

การอุทธรณ์ตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการ ประชาชนสามารถอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้ ๓ กรณี คือ

๑. หน่วยงานของรัฐมีคำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ได้มีคำขอ
๒. หน่วยงานของรัฐปฏิเสธไม่รับฟังคำคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
๓. หน่วยงานของรัฐไม่ยินยอมแก้ไขข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามคำขอ

ทั้ง ๓ กรณีดังกล่าว ประชาชนมีสิทธิยื่นหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เพื่อพิจารณาส่งคำอุทธรณ์ให้คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาต่อไป

สิทธิขอคัดสำเนาและให้มีการรับรองสำเนาถูกต้อง และการคิดค่าธรรมเนียม

พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กำหนดให้การขอสำเนาและขอให้รับรองสำเนาถูกต้องเป็นสิทธิประการหนึ่ง ดังนั้น เมื่อประชาชนได้ใช้สิทธิขอตรวจดูข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๙ หรือ ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๑ แล้วกฎหมายยังกำหนดให้ประชาชนมีสิทธิขอสำเนาและขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องได้ด้วย โดยในการนี้ หน่วยงานของรัฐอาจวางหลักเกณฑ์เรียกค่าธรรมเนียมดังกล่าว หากเป็นการเรียกเก็บในอัตราที่สูงกว่าอัตราที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารได้กำหนดไว้แล้ว ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการก่อน และต้องคำนึงถึงการช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อยประกอบกัน

เปิดเผยเป็นหลัก
ปกปิดเป็นข้อยกเว้น

แนวทางและขั้นตอนการปฏิบัติ ตาม พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ

แนวทางปฏิบัติของหน่วยงานของรัฐกรณีที่มีคำขอข้อมูลข่าวสารจากประชาชน

๑. กรณีที่ข้อมูลข่าวสารที่ประชาชนขอหน่วยงานของรัฐมีข้อมูลข่าวสารพร้อมที่จะจัดหาให้ได้ จะต้องดำเนินการให้โดยเร็วหรือภายในวันที่รับคำขอ
๒. กรณีที่ข้อมูลข่าวสารที่ขอมือเป็นจำนวนมาก หรือไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๑๕ วัน จะต้องแจ้งให้ผู้ขอข้อมูลทราบภายใน ๑๕ วัน รวมทั้งแจ้งกำหนดวันที่จะดำเนินการแล้วเสร็จให้ผู้ขอข้อมูลทราบด้วย

การปฏิบัติตาม พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ของหน่วยงานของรัฐ

๑. ให้เจ้าหน้าที่และหน่วยงานของรัฐปฏิบัติตามคำแนะนำหรือความเห็นเรื่องร้องเรียนของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อย่างเคร่งครัด และการดำเนินการเป็นกรณี ด่วนที่สุด
๒. ให้หน่วยงานของรัฐให้ความร่วมมือกับสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ในการเร่งจัดส่งเอกสารหรือให้ข้อเท็จจริงประกอบการดำเนินการเรื่องร้องเรียนหรืออุทธรณ์
๓. ให้หน่วยงานของรัฐปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยเคร่งครัดภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่ได้รับทราบคำวินิจฉัย
๔. หากหน่วยงานของรัฐมีปัญหาในการปฏิบัติตามความเห็นของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ (กขร.) การให้ความร่วมมือกับสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ (สขร.) และการปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยข้อมูลข่าวสารของราชการ (กวจ.) ภายในเวลาที่กำหนดให้แจ้งเหตุผลให้ สขร. ทราบโดยเร็ว หากเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดไม่ปฏิบัติตามโดยไม่มีเหตุผลที่สมควร ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการพิจารณาลงโทษทางวินัยทุกกรณี

**แนวทางการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ของรัฐ
ตาม พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐**

พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้กำหนดแนวทางการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามที่กฎหมายกำหนดจะเห็นได้ว่าข้อมูลข่าวสารที่ห้ามมิให้เปิดเผย เป็นกรณีที่ข้อมูลข่าวสารนั้นเปิดเผยแล้วอาจกระทบเสียหายต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ พระราชบัญญัติได้กำหนดห้ามไว้โดยมิได้มีข้อยกเว้นให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐจะต้องใช้ดุลพินิจอีก

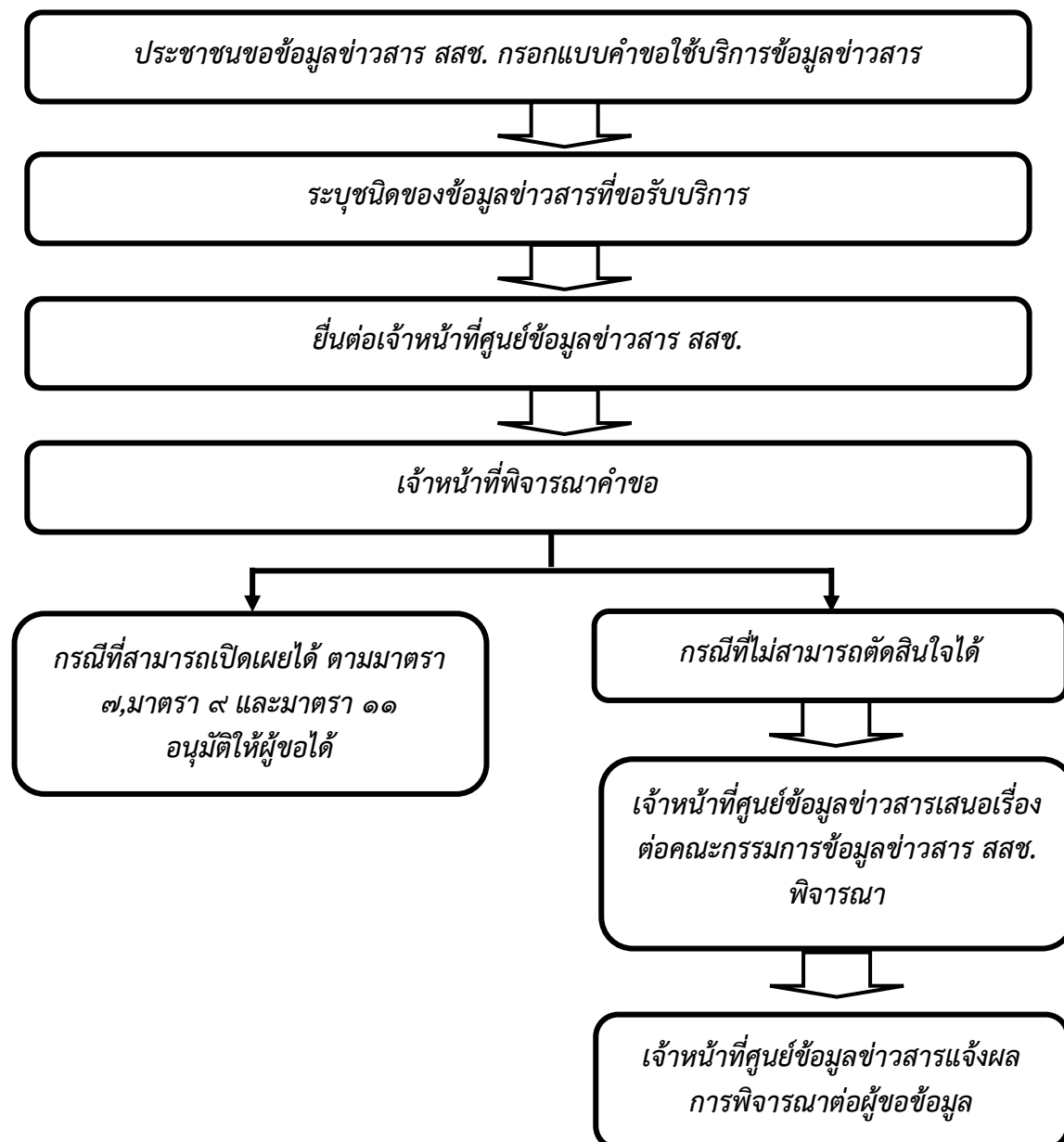
พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ วรรคแรกได้กำหนดแนวทางการใช้ดุลพินิจ โดยให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ เมื่อจะใช้ดุลพินิจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารหรือมีคำสั่งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่มีลักษณะตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๑) - (๗) จะต้องคำนึงถึง ๓ เรื่องคือ

๑. จะต้องพิจารณาว่า ข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ขอ หากเปิดเผยแล้วจะกระทบต่อการปฏิบัติงานตามกฎหมายของหน่วยงานของตนหรือไม่อย่างไร หรือในกรณีที่ข้อมูลข่าวสารตามที่มีผู้ขออาจเกี่ยวข้องกับการสอบสวนเรื่องหนึ่งเรื่องใด ซึ่งยังไม่แล้วเสร็จ เป็นต้น ก็จะต้องพิจารณาว่าถ้าเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแล้วจะส่งผลต่อการพิจารณาเรื่องนั้นๆหรือไม่

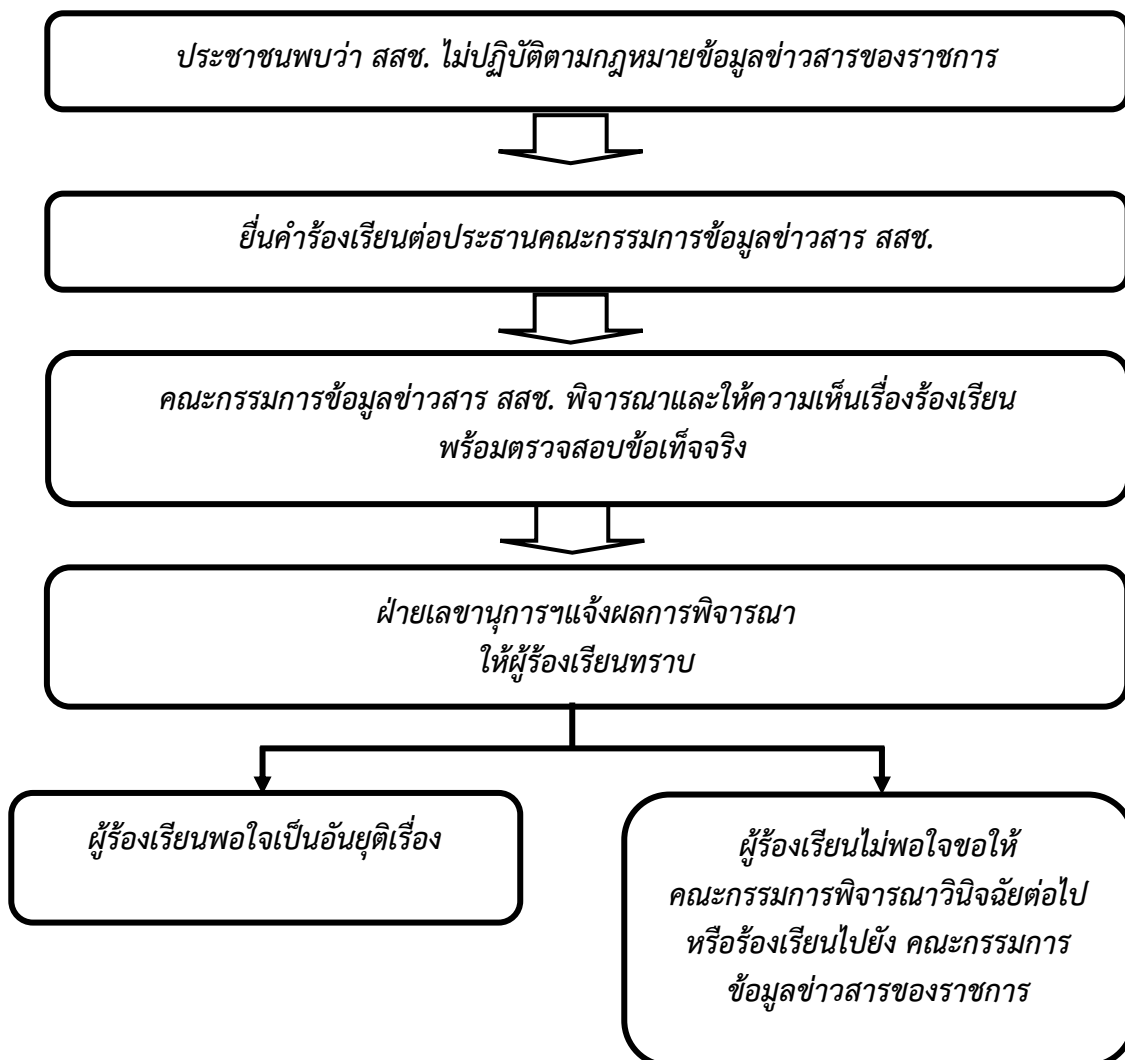
๒. จะต้องพิจารณาว่าข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ขอ หากเปิดเผยแล้วจะเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะหรือสังคมโดยรวมมากหรือไม่เพียงใด ทั้งนี้ เพื่อจะได้สามารถใช้ประกอบการตัดสินใจหรือการใช้ดุลพินิจได้เหมาะสมถูกต้องที่สุด กล่าวคือในกรณีที่ข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ขอ เป็นข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับสังคมโดยรวม การเปิดเผยให้สังคมโดยรวมได้รู้ก็จะช่วยให้สาธารณชนทราบเรื่องราวต่างๆที่เกี่ยวข้องกับเรื่องข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้มีการดำเนินการไปอย่างไรโปร่งใสมีประสิทธิภาพหรือไม่ แม้ว่าการเปิดเผยอาจกระทบต่อบุคคลบางคน แต่หากมีความชัดเจนว่าการเปิดเผยนั้นจำเป็นสำหรับสาธารณชนหรือคนโดยส่วนใหญ่ก็จะต้องมีดุลพินิจให้เปิดเผย

๓. จะต้องพิจารณาว่า ข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ขอเป็นสิ่งที่จำเป็นหรือกระทบต่อเอกชนที่เกี่ยวข้องอย่างไรและมากน้อยเพียงใด การพิจารณาถึงเอกชนที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้ที่ขอข้อมูลและผู้ที่เกี่ยวข้องกับตัวเนื้อหาข้อมูลที่มีผู้ขอเปิดเผย ฯลฯ โดยต้องพิจารณาถึงความจำเป็นของผู้ขอข้อมูลว่าข้อมูลข่าวสารที่ขออนุญาตเกี่ยวข้องกับการรักษาสิทธิของผู้ขอข้อมูลมากน้อยเพียงใด การไม่ได้ข้อมูลข่าวสารตามที่ขออนุญาตจะกระทบต่อการปกป้องสิทธิของผู้ขอมากน้อยเพียงใด ทั้งนี้ หากมีน้ำหนักของส่วนได้เสียและความจำเป็นสูงมากก็มีน้ำหนักที่จะต้องนำมาพิจารณาประกอบการใช้ดุลพินิจในขั้นสุดท้าย นอกจากนี้ในส่วนของเอกชนที่เกี่ยวข้องเป็นบุคคลที่สาม การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ขออาจกระทบต่อส่วนได้เสียของบุคคลที่สามจึงต้องมีการพิจารณาด้วยเช่นกันว่า บุคคลที่สามจะได้รับผลกระทบจากการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนี้มากน้อยเพียงใดจะสามารถป้องกันผลกระทบโดยการปิด ลบข้อมูลบางส่วนได้หรือไม่และข้อที่หยิบยกมาพิจารณานี้เป็นเรื่องที่กฎหมายให้ความคุ้มครองหรือไม่ ซึ่งหากมีข้อมูลชัดเจนก็จะทำให้สามารถใช้ดุลพินิจได้อย่างเหมาะสม เช่น อาจเปิดเผยโดยปิดทับชื่อ หรือสิ่งที่ทำให้รู้ตัวบุคคลที่เกี่ยวข้องเป็นพยาน เป็นต้น

ขั้นตอนการขอใช้บริการข้อมูลข่าวสาร สสช.

ขั้นตอนการร้องเรียน สสช.

ขั้นตอนการอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ ข้อมูลข่าวสารของราชการ (กขร.)

ประชาชนพบว่ามีการผิดที่ต้องอุทธรณ์ตามกฎหมายข้อมูลข่าวสาร

ยื่นคำอุทธรณ์ต่อ กขร.

กขร. พิจารณาส่งเรื่องให้คณะกรรมการวินิจฉัยเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
พิจารณาวินิจฉัยโดยรับฟังข้อเท็จจริงคู่กรณีทั้ง ๒ ฝ่าย

มีคำวินิจฉัยเปิดเผยหรือไม่เปิดเผย กฎหมายถือเป็นที่สุด

กขร. มีหนังสือแจ้งให้หน่วยงานถือปฏิบัติตามคำวินิจฉัย
และสอดส่อง ติดตามผลการปฏิบัติ

ศูนย์ข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสถิติแห่งชาติ

คณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารของราชการ ในสำนักงานสถิติแห่งชาติ

คณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารของราชการ ในสำนักงานสถิติแห่งชาติเรียกโดยย่อว่า “กข.สสช.” ประกอบด้วยรองเลขาธิการสถิติแห่งชาติ ซึ่งเลขาธิการสถิติแห่งชาติมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ ผู้อำนวยการศูนย์ สำนัก กอง ซึ่งเลขาธิการสถิติแห่งชาติมอบหมายเป็นรองประธานกรรมการ ผู้อำนวยการศูนย์ ผู้อำนวยการสำนัก เลขานุการกรม ผู้อำนวยการกอง หัวหน้ากลุ่มงานพัฒนาระบบบริหาร หัวหน้าฝ่ายการเจ้าหน้าที่ ผู้แทนสถิติจังหวัดภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ ซึ่งเลขาธิการสถิติแห่งชาติมอบหมาย เป็นกรรมการ

ให้ผู้อำนวยการสำนักสถิติพยากรณ์ เป็นกรรมการและเลขานุการ หัวหน้ากลุ่มบริการและเผยแพร่ข้อมูล และนักสถิติ ๖ว ๑ นาย เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารของราชการ

คณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารของราชการ (กข.สสช.) มีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาวางระเบียบ กฎเกณฑ์เกี่ยวกับการบริหารข้อมูลข่าวสารของราชการในสำนักงานสถิติแห่งชาติ

(๒) พิจารณาและจัดประเภทข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการฯ

(๓) วินิจฉัยกรณีที่มีปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการดำเนินการตามระเบียบว่าด้วยการจัดให้มีข้อมูลข่าวสารของราชการไว้ให้ประชาชนเข้ามাত্রวดดู

(๔) เรียกบุคคลใดในสำนักงานสถิติแห่งชาติ หรือข้อมูลใดๆ หรือเอกสารใดๆ มาเพื่อให้ถ้อยคำหรือเป็นหลักฐานเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการ

(๕) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อปฏิบัติเฉพาะเรื่อง

(๖) ติความและวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบสำนักงานสถิติแห่งชาติว่าด้วยการจัดให้มีข้อมูลข่าวสารของราชการไว้ให้ประชาชนเข้ามাত্রวดดู พ.ศ. ๒๕๔๙

ขั้นตอนการจัดตั้งศูนย์ข้อมูลข่าวสารของราชการ

๑. แต่งตั้ง/มอบหมายเจ้าหน้าที่ให้บริการและรับผิดชอบงานศูนย์ข้อมูลข่าวสาร
๒. การจัดสถานที่ตั้งของศูนย์ข้อมูลข่าวสารของราชการ
๓. จัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ ครุภัณฑ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น โต๊ะ/เก้าอี้ สำหรับประชาชน ตู้/ชั้นใส่แฟ้มเอกสาร เครื่องคอมพิวเตอร์ แบบฟอร์ม/เครื่องเขียน แผนภาพขั้นตอนการให้บริการ (Flow chart) แผ่นพับ ฯลฯ
๔. จัดระบบข้อมูลข่าวสารของราชการตามระเบียบสำนักงานสถิติแห่งชาติ ว่าด้วยการจัดให้มีข้อมูลข่าวสารของราชการไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดู พ.ศ. ๒๕๔๙
 - ๔.๑ ให้หน่วยงานในสำนักงานสถิติแห่งชาติ จัดระบบ ประเภท และดรชนีข้อมูลข่าวสารของราชการที่ต้องเปิดเผยที่อยู่ในความรับผิดชอบ ส่งให้เลขานุการ กข.สสช. เพื่อรวบรวมและจัดระบบข้อมูลนั้นไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้
 - ๔.๒ ให้หน่วยงานในสำนักงานสถิติแห่งชาติจัดให้มีเจ้าหน้าที่เพื่อควบคุมดูแล ตรวจสอบ ติดตาม และประสานงานในการดำเนินการดังกล่าวให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย
๕. จัดทำดรชนีข้อมูลที่เผยแพร่ได้
๖. การประชาสัมพันธ์ ดำเนินการประชาสัมพันธ์เผยแพร่สิทธิการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของราชการให้ประชาชนได้รับทราบผ่านช่องทางต่างๆ เช่น ประกาศเสียงตามสาย ดิจบอร์ดประชาสัมพันธ์ แผ่นพับ ตัวอักษรวิ่ง

หลักเกณฑ์การขอ การอนุญาต และการบริการข้อมูลข่าวสารของราชการ สสช.

๑. ผู้ขอตรวจดูข้อมูลข่าวสารของราชการสามารถร้องขอสำเนาเอกสารหรือสำเนาเอกสารที่มีคำรับรองถูกต้องได้ โดยเสียค่าธรรมเนียมตามประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เรื่อง การเรียกค่าธรรมเนียมการขอสำเนา หรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารของราชการ

๒. ประชาชนสามารถขอตรวจดูข้อมูลข่าวสารของราชการได้ โดยยื่นคำร้องตามแบบฟอร์มที่สำนักงานสถิติแห่งชาติกำหนด ณ สถานที่ และในวัน เวลาราชการ โดยระบุข้อมูลข่าวสารของราชการที่ต้องการในลักษณะที่บุคคลทั่วไปเข้าใจได้ตามสมควรว่าเป็นข้อมูลข่าวสารใด

๓. สำนักงานสถิติแห่งชาติ ต้องจัดหาข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้ขอตรวจดู หรือแจ้งปฏิเสธการให้ข้อมูลข่าวสารนั้นแก่ผู้ขอเข้าตรวจดูโดยเร็ว

๔. ข้อมูลข่าวสารของราชการ ถึงแม้จะอยู่ในความควบคุมดูแลของหน่วยงานส่วนกลาง หรือส่วนสาขาของหน่วยงานแห่งนั้นหรือจะอยู่ในความควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นก็ตาม ผู้ที่ได้รับมอบหมายในการให้ข้อมูลข่าวสารต้องให้คำแนะนำแก่ผู้ยื่นคำขอให้ไปยื่นคำขอต่อหน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารนั้นโดยเร็ว

๕. ให้หัวหน้าหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจาก กข.สสช. เป็นผู้พิจารณาจัดทำ อนุมัติ หรือปฏิเสธการให้ข้อมูลข่าวสารของราชการในหมวดนี้ พร้อมทั้งชี้แจงเหตุผลประกอบการปฏิเสธอย่างชัดเจนด้วย

๖. สำนักงานสถิติแห่งชาติ อาจปฏิเสธไม่จัดหาข้อมูลข่าวสารของราชการให้แก่บุคคลที่ขอครั้งละเป็นจำนวนมาก หรือบ่อยครั้งโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

๗. ผู้ขอตรวจดูข้อมูลข่าวสารของราชการต้องตรวจดูข้อมูลข่าวสารของราชการด้วยความระมัดระวังมิให้เอกสารข้อมูลของราชการชำรุดเสียหาย หากเกิดความเสียหายขึ้นผู้ขอตรวจดูจะต้องรับผิดชอบในความเสียหายดังกล่าว

๘. เมื่อเสร็จสิ้นการตรวจดูข้อมูลข่าวสารแล้ว ผู้ขอตรวจดูข้อมูลข่าวสารต้องส่งคืนข้อมูลของราชการให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้ให้ข้อมูล พร้อมทั้งลงลายมือชื่อกำกับการส่งมอบข้อมูลข่าวสารคืนให้แก่เจ้าหน้าที่ตามแบบพิมพ์ที่สำนักงานสถิติแห่งชาติกำหนด

๙. ข้อมูลข่าวสารของราชการใด หากมีกฎหมาย มติคณะรัฐมนตรี หรือระเบียบที่ออกตามกฎหมาย หรือมติคณะรัฐมนตรี กำหนดวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารของราชการนั้นไว้เป็นพิเศษ การขอข้อมูลข่าวสารของราชการและการอนุญาตจะต้องปฏิบัติตามกฎหมาย มติคณะรัฐมนตรี หรือระเบียบนั้น

๑๐. ผู้ยื่นคำขอข้อมูลข่าวสารของราชการ อาจร้องขอให้ทบทวนคำสั่งปฏิเสธให้ข้อมูลข่าวสารของราชการ หรือคำสั่งที่แจ้งว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารของราชการตามที่ต้องการต่อ กข.สสช. ภายใน ๑๕ วัน นับแต่ได้รับคำสั่งปฏิเสธดังกล่าว โดย กข.สสช. ต้องพิจารณาทบทวนคำร้องขอตามวรรคแรกให้เสร็จสิ้นภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันได้รับคำร้องขอนั้น

การจัดระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของ สสช.

สำนักงานสถิติแห่งชาติได้จัดระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของสำนักงานสถิติแห่งชาติตามประกาศสำนักงานสถิติแห่งชาติ เรื่อง การดำเนินการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล โดยให้มีการพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษาและตรวจสอบแก้ไขให้ถูกต้องอยู่เสมอ

ประเภทของบุคคลที่มีการเก็บข้อมูลไว้

๑. ข้าราชการพลเรือนสามัญ
๒. ลูกจ้างประจำ
๓. พนักงานราชการ
๔. บุคคลทั่วไปที่บันทึกไว้ในใบแบบสอบถามสำมะโน/สำรวจ

ประเภทของระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล

๑. สมุดประวัติ/ก.พ.๗/แฟ้มประวัติ
๒. ระบบฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์

วิธีการขอตรวจดูข้อมูลข่าวสารของเจ้าของข้อมูล

๑. ให้เจ้าของข้อมูลทำบันทึกขอตรวจดูข้อมูลส่วนบุคคล
๒. หัวหน้าฝ่ายการเจ้าหน้าที่เป็นผู้พิจารณาอนุมัติตามคำขอของข้าราชการพลเรือนสามัญ ลูกจ้างประจำ พนักงานราชการ
๓. เลขธิการสถิติแห่งชาติเป็นผู้พิจารณาอนุมัติตามคำขอของบุคคลทั่วไปที่บันทึกไว้ในใบแบบสอบถามสำมะโน/สำรวจ

ภาคผนวก

พระราชบัญญัติ
ข้อมูลข่าวสารของราชการ
พ.ศ. ๒๕๔๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒ กันยายน พ.ศ.๒๕๔๐
เป็นปีที่ ๕๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ บรรดากฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับอื่น ในส่วนที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ข้อมูลข่าวสาร” หมายความว่า สิ่งที่สื่อความหมายให้รู้เรื่องราวข้อเท็จจริง ข้อมูล หรือสิ่งใด ๆ ไม่ว่าการสื่อความหมายนั้นจะทำได้โดยสภาพของสิ่งนั้นเองหรือโดยผ่านวิธีการใด ๆ และไม่ว่าจะได้จัดทำไว้ในรูปของเอกสาร แฟ้ม รายงาน หนังสือ แผนผัง แผนที่ ภาพวาด ภาพถ่าย फिल्म การบันทึกภาพหรือเสียง การบันทึกโดยเครื่องคอมพิวเตอร์ หรือวิธีอื่นใดที่ทำให้สิ่งที่บันทึกไว้ปรากฏได้

“ข้อมูลข่าวสารของราชการ” หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานของรัฐหรือข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกชน

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ ส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ศาลเฉพาะในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับการพิจารณาพิพากษาคดี องค์กรควบคุมการประกอบวิชาชีพ หน่วยงานอิสระของรัฐและหน่วยงานอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า ผู้ซึ่งปฏิบัติงานให้แก่หน่วยงานของรัฐ

“ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล” หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล เช่น การศึกษา ฐานะการเงิน ประวัติสุขภาพ ประวัติอาชญากรรม หรือประวัติการทำงาน บรรดาที่มีชื่อของผู้นั้น หรือมีเลขหมาย รหัส หรือสิ่งบอกลักษณะอื่นที่ทำให้รู้ตัวผู้那人ได้ เช่น ลายพิมพ์นิ้วมือ แผ่นบันทึกลักษณะเสียงของคนหรือรูปถ่าย และให้หมายความรวมถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของผู้ที่ถึงแก่กรรมแล้ว ด้วย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

“คนต่างด้าว” หมายความว่า บุคคลธรรมดาที่ไม่มีสัญชาติไทยและไม่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย และนิติบุคคลดังต่อไปนี้

(๑) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนที่มีทุนเกินกึ่งหนึ่งเป็นของคนต่างด้าว ใบหุ้นชนิดออกให้แก่ผู้ถือ ให้ถือว่า ใบหุ้นนั้นคนต่างด้าวเป็นผู้ถือ

(๒) สมาคมที่มีสมาชิกเกินกึ่งหนึ่งเป็นคนต่างด้าว

(๓) สมาคมหรือมูลนิธิที่มีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ของคนต่างด้าว

(๔) นิติบุคคลตาม (๑) (๒) (๓) หรือนิติบุคคลอื่นใดที่มีผู้จัดการหรือกรรมการเกินกึ่งหนึ่งเป็นคนต่างด้าว

นิติบุคคลตามวรรคหนึ่ง ถ้าเข้าไปเป็นผู้จัดการหรือกรรมการ สมาชิก หรือมีทุนในนิติบุคคลอื่น ให้ถือว่าผู้จัดการหรือกรรมการ หรือสมาชิก หรือเจ้าของทุนดังกล่าวเป็นคนต่างด้าว

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจออกกฎกระทรวง เพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๖ ให้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการขึ้นในสังกัดสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี มีหน้าที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับงานวิชาการและธุรการให้แก่คณะกรรมการและคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ประสานงานกับหน่วยงานของรัฐ และให้คำปรึกษาแก่เอกชนเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

มาตรา ๗ หน่วยงานของรัฐต้องส่งข้อมูลข่าวสารของราชการอย่างน้อยดังต่อไปนี้ลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา

- (๑) โครงสร้างและการจัดองค์กรในการดำเนินงาน
- (๒) สรุปอำนาจหน้าที่ที่สำคัญและวิธีการดำเนินงาน
- (๓) สถานที่ติดต่อเพื่อขอรับข้อมูลข่าวสาร หรือคำแนะนำในการติดต่อกับหน่วยงานของรัฐ
- (๔) กฎ มติคณะรัฐมนตรี ข้อบังคับ คำสั่ง หนังสือเวียน ระเบียบ แบบแผน นโยบาย หรือการตีความ ทั้งนี้ เฉพาะที่จัดให้มีขึ้นโดยมีสภาพอย่างกฎ เพื่อให้มีผลเป็นการทั่วไปต่อเอกชนที่เกี่ยวข้อง
- (๕) ข้อมูลข่าวสารอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อมูลข่าวสารใดที่ได้มีการจัดพิมพ์เพื่อให้แพร่หลายตามจำนวนพอสมควรแล้ว ถ้ามีการลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษาโดยอ้างอิงถึงสิ่งพิมพ์นั้นก็ให้ถือว่าเป็นการปฏิบัติตามบทบัญญัติวรรคหนึ่งแล้ว

ให้หน่วยงานของรัฐรวบรวมและจัดให้มีข้อมูลข่าวสารตามวรรคหนึ่งไว้เผยแพร่เพื่อขายหรือจำหน่ายจ่ายแจก ณ ที่ทำการของหน่วยงานของรัฐแห่งนั้นตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๘ ข้อมูลข่าวสารที่ต้องลงพิมพ์ตามมาตรา ๗ (๔) ถ้ายังไม่ได้ลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษานำมาใช้บังคับในทางที่ไม่เป็นคุณแก่ผู้ใดไม่ได้ เว้นแต่ผู้นั้นจะรู้ถึงข้อมูลข่าวสารนั้นตามความเป็นจริงมาก่อนแล้วเป็นเวลาพอสมควร

มาตรา ๙ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีข้อมูลข่าวสารของราชการอย่างน้อยดังต่อไปนี้ไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

(๑) ผลการพิจารณาหรือคำวินิจฉัยที่มีผลโดยตรงต่อเอกชน รวมทั้งความเห็นแย้งและคำสั่งที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาวินิจฉัยดังกล่าว

(๒) นโยบายหรือการตีความที่ไม่เข้าข่ายต้องลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา ตามมาตรา ๗ (๔)

(๓) แผนงาน โครงการ และงบประมาณรายจ่ายประจำปีของปีที่กำลังดำเนินการ

(๔) คู่มือหรือคำสั่งเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งมีผลกระทบต่อสิทธิหน้าที่ของเอกชน

(๕) สิ่งพิมพ์ที่ได้มีการอ้างอิงถึงตามมาตรา ๗ วรรคสอง

(๖) สัญญาสัมปทาน สัญญาที่มีลักษณะเป็นการผูกขาดตัดตอนหรือสัญญาร่วมทุนกับเอกชนในการจัดทำบริการสาธารณะ

(๗) มติคณะรัฐมนตรี หรือมติคณะกรรมการที่แต่งตั้งโดยกฎหมาย หรือโดยมติคณะรัฐมนตรี ทั้งนี้ ให้ระบุรายชื่อรายงานทางวิชาการ รายงานข้อเท็จจริง หรือข้อมูลข่าวสารที่นำมาใช้ในการพิจารณาไว้ด้วย

(๘) ข้อมูลข่าวสารอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อมูลข่าวสารที่จัดให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ตามวรรคหนึ่ง ถ้ามีส่วนที่ต้องห้ามมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕ อยู่ด้วย ให้ลบหรือตัดทอนหรือทำโดยประการอื่นใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้น

บุคคลไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องหรือไม่ก็ตาม ย่อมมีสิทธิเข้าตรวจดู ขอสำเนาหรือขอสำเนาที่มีค่ารับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารตามวรรคหนึ่งได้ ในกรณีที่สมควรหน่วยงานของรัฐโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ จะวางหลักเกณฑ์เรียกค่าธรรมเนียมในการนั้นก็ได้อีก ในกรณีนี้ให้คำนึงถึงการช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อยประกอบด้วย ทั้งนี้ เว้นแต่จะมีกฎหมายเฉพาะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

คนต่างด้าวจะมีสิทธิตามมาตรานี้เพียงใดให้เป็นไปตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

มาตรา ๑๐ บทบัญญัติมาตรา ๗ และมาตรา ๙ ไม่กระทบถึงข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายเฉพาะกำหนดให้มีการเผยแพร่หรือเปิดเผย ด้วยวิธีการอย่างอื่น

มาตรา ๑๑ นอกจากข้อมูลข่าวสารของราชการที่ลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษาแล้ว หรือที่จัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้แล้ว หรือที่มีการจัดให้ประชาชนได้ค้นคว้าตามมาตรา ๒๖ แล้ว ถ้าบุคคลใดขอข้อมูลข่าวสารอื่นใดของราชการและคำขอของผู้นั้นระบุข้อมูลข่าวสารที่ต้องการในลักษณะที่อาจเข้าใจได้ตามควร ให้หน่วยงานของรัฐผู้รับผิดชอบจัดหาข้อมูลข่าวสารนั้นให้แก่ผู้ขอภายในเวลาอันสมควร เว้นแต่ผู้นั้นขอจำนวนมากหรือบ่อยครั้งโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

ข้อมูลข่าวสารของราชการใดมีสภาพที่อาจบอบสลายง่าย หน่วยงานของรัฐจะขอขยายเวลาในการจัดทำให้หรือจะจัดทำสำเนาให้ในสภาพอย่างหนึ่งอย่างใด เพื่อมิให้เกิดความเสียหายแก่ข้อมูลข่าวสารนั้นก็ได้

ข้อมูลข่าวสารของราชการที่หน่วยงานของรัฐจัดทำให้ตามวรรคหนึ่งต้องเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีอยู่แล้ว ในสภาพที่พร้อมจะให้ได้ มิใช่เป็นการต้องไปจัดทำ วิเคราะห์ จำแนก รวบรวม หรือจัดให้มีขึ้นใหม่ เว้นแต่เป็นการแปรสภาพเป็นเอกสารจากข้อมูลข่าวสารที่บันทึกไว้ในระบบการบันทึกภาพหรือเสียง ระบบคอมพิวเตอร์ หรือระบบอื่นใด ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการกำหนด แต่ถ้าหน่วยงานของรัฐเห็นว่ากรณีที่ขออนุญาตมีใช้การแสวงหาผลประโยชน์ทางการค้า และเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องเพื่อปกป้องสิทธิเสรีภาพสำหรับผู้นั้นหรือเป็นเรื่องที่จะเป็นประโยชน์แก่สาธารณะ หน่วยงานของรัฐจะจัดหาข้อมูลข่าวสารนั้นให้ก็ได้

บทบัญญัติวรรคสามไม่เป็นการห้ามหน่วยงานของรัฐที่จะจัดให้มีข้อมูลข่าวสารของราชการใดขึ้นมาใหม่ให้แก่ผู้ร้องขอ หากเป็นการสอดคล้องด้วยอำนาจหน้าที่ตามปกติของหน่วยงานของรัฐนั้นอยู่แล้ว

ให้นำความในมาตรา ๙ วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ มาใช้บังคับแก่การจัดหาข้อมูลข่าวสารให้ตามมาตรานี้ โดยอนุโลม

มาตรา ๑๒ ในกรณีที่มิใช่ยื่นคำขอข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๑๑ แม้ว่าข้อมูลข่าวสารที่ขอจะอยู่ในความควบคุมดูแลของหน่วยงานส่วนกลาง หรือส่วนสาขาของหน่วยงานแห่งนั้นหรือจะอยู่ในความควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นก็ตาม ให้หน่วยงานของรัฐที่รับคำขอให้คำแนะนำ เพื่อไปยังคำขอต่อหน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารนั้นโดยไม่ชักช้า

ถ้าหน่วยงานของรัฐผู้รับคำขอเห็นว่าข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่จัดทำโดยหน่วยงานของรัฐแห่งอื่น และได้ระบุห้ามการเปิดเผยไว้ตามระเบียบที่กำหนดตามมาตรา ๑๖ ให้ส่งคำขอนั้นให้หน่วยงานของรัฐผู้จัดทำข้อมูลข่าวสารนั้นพิจารณาเพื่อมีคำสั่งต่อไป

มาตรา ๑๓ ผู้ใดเห็นว่าหน่วยงานของรัฐไม่จัดพิมพ์ข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๗ หรือไม่จัดข้อมูลข่าวสารไว้ให้ประชาชนตรวจดูได้ตามมาตรา ๙ หรือไม่จัดหาข้อมูลข่าวสารให้แก่ตนตามมาตรา ๑๑ หรือฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าหรือเห็นว่าตนไม่ได้รับความสะดวกโดยไม่มีเหตุอันสมควร ผู้นั้นมีสิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการ เว้นแต่เป็นเรื่องเกี่ยวกับการมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ หรือคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านตามมาตรา ๑๗ หรือคำสั่งไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๒๕

ในกรณีที่มีการร้องเรียนต่อคณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำร้องเรียน ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นให้ขยายเวลาออกไปได้ แต่ต้องแสดงเหตุผลและรวมเวลาทั้งหมดแล้วต้องไม่เกินหกสิบวัน

หมวด ๒ ข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผย

มาตรา ๑๔ ข้อมูลข่าวสารของราชการที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อสถาบันพระมหากษัตริย์จะเปิดเผยมิได้

มาตรา ๑๕ ข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้ โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน

(๑) การเปิดเผยจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของประเทศ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ และความมั่นคงในทางเศรษฐกิจหรือการคลังของประเทศ

(๒) การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ไม่ว่าจะเกี่ยวกับการฟ้องคดี การป้องกัน การปราบปราม การทดสอบ การตรวจสอบ หรือการรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสารหรือไม่ก็ตาม

(๓) ความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด แต่ทั้งนี้ไม่รวมถึงรายงานทางวิชาการ รายงานข้อเท็จจริง หรือข้อมูลข่าวสารที่นำมาใช้ในการทำความเข้าใจหรือคำแนะนำภายในดังกล่าว

(๔) การเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด

(๕) รายงานการแพทย์หรือข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร

(๖) ข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย หรือข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น

(๗) กรณีอื่นตามที่กำหนดให้พระราชกฤษฎีกา

คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการจะกำหนดเงื่อนไขอย่างใดก็ได้ แต่ต้องระบุไว้ด้วยว่าที่เปิดเผยไม่ได้เพราะเป็นข้อมูลข่าวสารประเภทใดและเพราะเหตุใด และให้ถือว่าการมีคำสั่งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการเป็นดุลพินิจโดยเฉพาะของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามลำดับสายการบังคับบัญชา แต่ผู้ขอออกอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้ตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๖ เพื่อให้เกิดความชัดเจนในทางปฏิบัติว่าข้อมูลข่าวสารของราชการจะเปิดเผยต่อบุคคลใดได้หรือไม่ภายใต้เงื่อนไขเช่นใด และสมควรมีวิธีรักษามิให้รั่วไหลให้หน่วยงานของรัฐกำหนดวิธีการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารนั้น ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารกำหนดว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ

มาตรา ๑๗ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐเห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการใดอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของผู้ใด ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐแจ้งให้ผู้นั้นเสนอคำคัดค้านภายในเวลาที่กำหนด แต่ต้องให้เวลาอันสมควรที่ผู้นั้นอาจเสนอคำคัดค้านได้ ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

ผู้ที่ได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง หรือผู้ที่ทราบว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการใดอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของตน มีสิทธิคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นได้โดยทำเป็นหนังสือถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้รับผิดชอบ

ในกรณีที่มีการคัดค้าน เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้รับผิดชอบต้องพิจารณาคำคัดค้านและแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้คัดค้านทราบโดยไม่ชักช้า ในกรณีที่มิได้รับฟังคำคัดค้าน เจ้าหน้าที่ของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นมิได้จนกว่าจะล่วงพ้นกำหนดเวลาอุทธรณ์ตามมาตรา ๑๘ หรือจนกว่าคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้มีคำวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นได้ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๘ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารใดตามมาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕ หรือมีคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านของผู้มีประโยชน์ได้เสียตามมาตรา ๑๗ ผู้นั้นอาจอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งนั้นโดยยื่นคำอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ

มาตรา ๑๙ การพิจารณาเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารที่มีคำสั่งมิให้เปิดเผยนั้นไม่จะเป็นการพิจารณาของคณะกรรมการ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารหรือศาลก็ได้ จะต้องดำเนินการพิจารณาโดยมิให้ข้อมูลข่าวสารนั้นเปิดเผยแก่บุคคลอื่นใดที่ไม่จำเป็นแก่การพิจารณาและในกรณีที่จำเป็นจะพิจารณาลับหลังคู่กรณีหรือคู่ความฝ่ายใดก็ได้

มาตรา ๒๐ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารใด แม้จะเข้าข่ายต้องมีความรับผิดชอบตามกฎหมายใด ให้ถือว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ต้องรับผิดชอบเป็นการกระทำโดยสุจริตในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ ถ้าเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ดำเนินการโดยถูกต้องตามระเบียบตามมาตรา ๑๖

(๒) ข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ ถ้าเจ้าหน้าที่ของรัฐในระดับตามที่กำหนดในกฎกระทรวงมีคำสั่งให้เปิดเผยเป็นการทั่วไปหรือเฉพาะแก่บุคคลใด เพื่อประโยชน์อันสำคัญยิ่งกว่าที่เกี่ยวกับประโยชน์สาธารณะหรือชีวิต ร่างกาย สุขภาพ หรือประโยชน์อื่นของบุคคล และคำสั่งนั้นได้กระทำโดยสมควรแก่เหตุ ในการนี้จะมีการกำหนดข้อจำกัดหรือเงื่อนไขในการใช้ข้อมูลข่าวสารนั้นตามความเหมาะสมก็ได้

การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามวรรคหนึ่งไม่เป็นเหตุให้หน่วยงานของรัฐพ้นจากความรับผิดชอบตามกฎหมายหากจะพึงมีในกรณีดังกล่าว

หมวด ๓

ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล

มาตรา ๒๑ เพื่อประโยชน์แห่งหมวดนี้ “บุคคล” หมายความว่า บุคคลธรรมดา ที่มีสัญชาติไทย และบุคคลธรรมดาที่ไม่มีสัญชาติไทยแต่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย

มาตรา ๒๒ สำนักข่าวกรองแห่งชาติ สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ และหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง อาจออกระเบียบโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่มีให้นำบทบัญญัติวรรคหนึ่ง (๓) ของมาตรา ๒๓ มาใช้บังคับกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของหน่วยงานดังกล่าวก็ได้

หน่วยงานของรัฐแห่งอื่นที่จะกำหนดในกฎกระทรวงตามวรรคหนึ่งนั้น ต้องเป็นหน่วยงานของรัฐซึ่งการเปิดเผยประเภทข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง (๓) จะเป็นอุปสรรคร้ายแรงต่อการดำเนินการของหน่วยงานดังกล่าว

มาตรา ๒๓ หน่วยงานของรัฐต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลดังต่อไปนี้

(๑) ต้องจัดให้มีระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลเพียงเท่าที่เกี่ยวข้อ และจำเป็นเพื่อการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์เท่านั้น และยกเลิกการจัดให้มีระบบดังกล่าวเมื่อหมดความจำเป็น

(๒) พยายามเก็บข้อมูลข่าวสารโดยตรงจากเจ้าของข้อมูล โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่กระทบถึงประโยชน์ได้เสียโดยตรงของบุคคลนั้น

(๓) จัดให้มีการพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา และตรวจสอบแก้ไขให้ถูกต้องอยู่เสมอเกี่ยวกับสิ่งดังต่อไปนี้

- (ก) ประเภทของบุคคลที่มีการเก็บข้อมูลไว้
- (ข) ประเภทของระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล
- (ค) ลักษณะการใช้ข้อมูลตามปกติ
- (ง) วิธีการขอตรวจดูข้อมูลข่าวสารของเจ้าของข้อมูล
- (จ) วิธีการขอให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูล
- (ฉ) แหล่งที่มาของข้อมูล

(๔) ตรวจสอบแก้ไขข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลในความรับผิดชอบให้ถูกต้องอยู่เสมอ

(๕) จัดระบบรักษาความปลอดภัยให้แก่ระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามความเหมาะสม เพื่อป้องกันมิให้มีการนำไปใช้โดยไม่เหมาะสมหรือเป็นผลร้ายต่อเจ้าของข้อมูล

ในกรณีที่เกี่ยวข้องข้อมูลข่าวสารโดยตรงจากเจ้าของข้อมูล หน่วยงานของรัฐต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลทราบล่วงหน้าหรือพร้อมกับการขอข้อมูลถึงวัตถุประสงค์ที่จะนำข้อมูลมาใช้ ลักษณะการใช้ข้อมูลตามปกติ และกรณีที่เกี่ยวข้องข้อมูลนั้นเป็นกรณีที่น่าจะให้ข้อมูลได้ด้วยความสมัครใจหรือเป็นกรณีที่มีกฎหมายบังคับ

หน่วยงานของรัฐต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลทราบในกรณีมีการจัดส่งข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลไปยังที่ใดซึ่งจะเป็นผลให้บุคคลทั่วไปทราบข้อมูลข่าวสารนั้นได้ เว้นแต่เป็นไปตามลักษณะการใช้ข้อมูลตามปกติ

มาตรา ๒๔ หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตน ต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นหรือผู้อื่น โดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมีได้ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยดังต่อไปนี้

(๑) ต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานของตน เพื่อการนำไปใช้ตามอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐแห่งนั้น

(๒) เป็นการใช้ข้อมูลตามปกติภายในวัตถุประสงค์ของการจัดให้มีระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลนั้น

(๓) ต่อหน่วยงานของรัฐที่ทำงานด้วยการวางแผน หรือการสถิติ หรือสำมะโนต่างๆ ซึ่งมีหน้าที่ต้องรักษาข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลไว้ไม่ให้เปิดเผยต่อไปยังผู้อื่น

(๔) เป็นการให้เพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัย โดยไม่ระบุชื่อหรือส่วนที่ทำให้รู้ว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับบุคคลใด

(๕) ต่อหอจดหมายเหตุแห่งชาติ กรมศิลปากร หรือหน่วยงานอื่นของรัฐตามมาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง เพื่อการตรวจคุณค่าในการเก็บรักษา

(๖) ต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อการป้องกันการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายการสืบสวนการสอบสวน หรือการฟ้องคดี ไม่ว่าจะเป็คดีประเภทใดก็ตาม

(๗) เป็นการให้ซึ่งจำเป็น เพื่อการป้องกันหรือระงับอันตรายต่อชีวิตหรือสุขภาพของบุคคล

(๘) ต่อศาล และเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐหรือบุคคลที่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะขอข้อเท็จจริงดังกล่าว

(๙) กรณีอื่นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามวรรคหนึ่ง (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๙) ให้มีการจัดทำบัญชีแสดงการเปิดเผยกำกับไว้กับข้อมูลข่าวสารนั้น ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๕ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ บุคคลย่อมมีสิทธิที่จะได้รับรู้ถึงข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับตน และเมื่อบุคคลนั้นมีคำขอเป็นหนังสือ หน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารนั้น จะต้องให้บุคคลนั้นหรือผู้กระทำการแทนบุคคลนั้นได้ตรวจดูหรือได้รับสำเนาข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลส่วนที่เกี่ยวข้องกับบุคคลนั้น และให้นำมาตรา ๙ วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การเปิดเผยรายงานการแพทย์ที่เกี่ยวข้องกับบุคคลใด ถ้ากรณีมีเหตุอันควรเจ้าหน้าที่ของรัฐจะเปิดเผยต่อเฉพาะแพทย์ที่บุคคลนั้นมอบหมายก็ได้

ถ้าบุคคลใดเห็นว่าข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตนส่วนใดไม่ถูกต้องตามที่เป็จริง ให้มีสิทธิยื่นคำขอเป็นหนังสือให้หน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารส่วนนั้นได้ ซึ่งหน่วยงานของรัฐจะต้องพิจารณาคำขอดังกล่าว และแจ้งให้บุคคลนั้นทราบโดยไม่ชักช้า

ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารให้ตรงตามที่มีคำขอ ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งคำสั่งไม่ยินยอมแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสาร โดยยื่นคำอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ และไม่ว่ากรณีใดๆ ให้เจ้าของข้อมูลมีสิทธิร้องขอให้หน่วยงานของรัฐหมายเหตุคำขอของตนแนบไว้กับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องได้

ให้บุคคลตามที่กำหนดในกฎกระทรวงมีสิทธิดำเนินการตามมาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ และมาตรานี้แทนผู้เยาว์ คนไร้ความสามารถ คนเสมือนไร้ความสามารถ หรือเจ้าของข้อมูลถึงแก่กรรมแล้วก็ได้

หมวด ๔ เอกสารประวัติศาสตร์

มาตรา ๒๖ ข้อมูลข่าวสารของราชการที่หน่วยงานของรัฐไม่ประสงค์จะเก็บรักษาหรือมีอายุครบกำหนดตามวรรคสองนับแต่วันที่เสร็จสิ้นการจัดให้มีข้อมูลข่าวสารนั้น ให้หน่วยงานของรัฐส่งมอบให้แก่หอจดหมายเหตุแห่งชาติ กรมศิลปากรหรือหน่วยงานอื่นของรัฐตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา เพื่อคัดเลือกไว้ให้ประชาชนได้ศึกษาค้นคว้า

กำหนดเวลาต้องส่งข้อมูลข่าวสารของราชการตามวรรคหนึ่งให้แยกประเภท ดังนี้

(๑) ข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๑๔ เมื่อครบเจ็ดสิบห้าปี

(๒) ข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๑๕ เมื่อครบยี่สิบปี

กำหนดเวลาตามวรรคสอง อาจขยายออกไปได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) หน่วยงานของรัฐยังจำเป็นต้องเก็บรักษาข้อมูลข่าวสารของราชการไว้เองเพื่อประโยชน์ในการใช้สอย โดยต้องจัดเก็บและจัดให้ประชาชนได้ศึกษาค้นคว้าตามที่จะตกลงกับหอจดหมายเหตุแห่งชาติ กรมศิลปากร

(๒) หน่วยงานของรัฐเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารนั้นยังไม่ควรเปิดเผย โดยมีคำสั่งขยายเวลากำกับไว้เป็นการเฉพาะราย คำสั่งการขยายเวลานั้นให้กำหนดระยะเวลาไว้ด้วย แต่จะกำหนดเกินคราวละห้าปีไม่ได้

การตรวจสอบหรือทบทวนมิให้มีการขยายเวลาไม่เปิดเผยจนเกินความจำเป็น ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

บทบัญญัติตามมาตรานี้ มิให้ใช้บังคับกับข้อมูลข่าวสารของราชการตามที่คณะรัฐมนตรีหรือกระเปียบกำหนดให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐจะต้องทำลายหรืออาจทำลายได้โดยไม่ต้องเก็บรักษา

หมวด ๕
คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

มาตรา ๒๗ ให้มีคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ประกอบด้วยรัฐมนตรี ซึ่งนายกรัฐมนตรี มอบหมายเป็นประธาน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงเกษตรและ สหกรณ์ ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวง พาณิชยกรรม เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน เลขาธิการสภา ความมั่นคงแห่งชาติ เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ผู้อำนวยการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ ผู้อำนวยการ สำนักงบประมาณ และผู้ทรงคุณวุฒิอื่นจากภาครัฐและภาคเอกชน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกเก้าคนเป็น กรรมการ

ให้ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งข้าราชการของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีคนหนึ่งเป็น เลขานุการ และอีกสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๒๘ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) สอดส่องดูแล และให้คำแนะนำเกี่ยวกับการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐและหน่วยงานของ รัฐในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ให้คำปรึกษาแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐ เกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ นี้ตามที่ได้รับคำขอ

(๓) เสนอแนะในการตราพระราชกฤษฎีกา และการออกกฎกระทรวง หรือระเบียบของ คณะรัฐมนตรีตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) พิจารณาและให้ความเห็นเรื่องร้องเรียนตามมาตรา ๑๓

(๕) จัดทำรายงานเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ เสนอคณะรัฐมนตรีเป็นครั้งคราว ตามความเหมาะสม แต่อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

(๖) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้

(๗) ดำเนินการเรื่องอื่นตามที่คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๒๙ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งตามมาตรา ๒๗ มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสาม ปีนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง ผู้ที่พ้นจากตำแหน่งแล้วอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ได้

มาตรา ๓๐ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งตามมาตรา ๒๗ พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีให้ออกเพราะมีความประพฤติเสื่อมเสีย บกพร่อง หรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ หรือ หย่อนความสามารถ

- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๓๑ การประชุมของคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๓๒ ให้คณะกรรมการมีอำนาจเรียกให้บุคคลใดมาให้อภัยคำหรือให้ส่งวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานมาประกอบการพิจารณาได้

มาตรา ๓๓ ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐปฏิเสธว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารตามที่มิคำขอไม่ว่าจะเป็นกรณีมาตรา ๑๑ หรือมาตรา ๒๕ ถ้าผู้มีคำขอไม่เชื่อว่าเป็นความจริงและร้องเรียนต่อคณะกรรมการตามมาตรา ๑๓ ให้คณะกรรมการมีอำนาจเข้าดำเนินการตรวจสอบข้อมูลข่าวสารของราชการที่เกี่ยวข้องได้ และแจ้งผลการตรวจสอบให้ผู้ร้องเรียนทราบ

หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐต้องยินยอมให้คณะกรรมการหรือผู้ซึ่งคณะกรรมการมอบหมายเข้าตรวจสอบข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของตนได้ ไม่ว่าจะเป็ข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้หรือไม่ก็ตาม

มาตรา ๓๔ คณะกรรมการจะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติงานอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้และให้นำความในมาตรา ๓๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๖

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

มาตรา ๓๕ ให้มีคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาต่างๆ ตามความเหมาะสม ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งตามข้อเสนอของคณะกรรมการ มีอำนาจหน้าที่พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕ หรือคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านตามมาตรา ๑๗ และคำสั่งไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๒๕

การแต่งตั้งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามวรรคหนึ่ง ให้แต่งตั้งตามสาขาความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านของข้อมูลข่าวสารของราชการ เช่น ความมั่นคงของประเทศ เศรษฐกิจและการคลังของประเทศ หรือการบังคับใช้กฎหมาย

มาตรา ๓๖ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คณะหนึ่งๆ ประกอบด้วยบุคคลตามความจำเป็น แต่ต้องไม่น้อยกว่าสามคน และให้ข้าราชการที่คณะกรรมการแต่งตั้งปฏิบัติหน้าที่เป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ

ในกรณีพิจารณาเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานของรัฐแห่งใด กรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารซึ่งมาจากหน่วยงานของรัฐแห่งนั้นจะเข้าร่วมพิจารณาด้วยไม่ได้

กรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร จะเป็นเลขานุการหรือผู้ช่วยเลขานุการไม่ได้

มาตรา ๓๗ ให้คณะกรรมการพิจารณาส่งคำอุทธรณ์ให้คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยคำนึงถึงความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแต่ละสาขาภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่คณะกรรมการได้รับคำอุทธรณ์

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้เป็นที่สุด และในการมีคำวินิจฉัยจะมีข้อสังเกตเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องปฏิบัติเกี่ยวกับกรณีใดตามที่เห็นสมควรก็ได้

ให้นำความในมาตรา ๑๓ วรรคสอง มาใช้บังคับแก่การพิจารณาอุทธรณ์ของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยอนุโลม

มาตรา ๓๘ อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร แต่ละสาขา วิธีพิจารณาและวินิจฉัย และองค์คณะในการพิจารณาและวินิจฉัย ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๙ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๒ และบทกำหนดโทษที่ประกอบกับบทบัญญัติดังกล่าวมาใช้บังคับกับคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยอนุโลม

หมวด ๗ บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการที่สั่งตามมาตรา ๓๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๑ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อจำกัดหรือเงื่อนไขที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกำหนดตามมาตรา ๒๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๒ บทบัญญัติมาตรา ๗ มาตรา ๘ และมาตรา ๙ มิให้ใช้บังคับกับข้อมูลข่าวสารของราชการที่เกิดขึ้นก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้หน่วยงานของรัฐจัดพิมพ์ข้อมูลข่าวสารตามวรรคหนึ่ง หรือจัดให้มีข้อมูลข่าวสารตามวรรคหนึ่งไว้ เพื่อให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการจะได้อำหนด

มาตรา ๔๓ ให้ระบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๗ ในส่วนที่เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารของราชการ ยังคงใช้บังคับต่อไปได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนดตามมาตรา ๑๖ จะได้อำหนดเป็นอย่างอื่น

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ ในระบอบประชาธิปไตย การให้ประชาชนมีโอกาสกว้างขวางในการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่างๆ ของรัฐเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อที่ประชาชนจะสามารถแสดงความคิดเห็นและใช้สิทธิทางการเมืองได้โดยถูกต้องกับความเป็นจริง อันเป็นการส่งเสริมให้มีความเป็นรัฐบาลโดยประชาชนมากยิ่งขึ้น สมควรกำหนดให้ประชาชนมีสิทธิได้รับข้อมูลข่าวสารของราชการ โดยมีข้อยกเว้นอันไม่ต้องเปิดเผยที่แจ้งชัดและจำกัดเฉพาะข้อมูลข่าวสารที่หากเปิดเผยแล้วจะเกิดความเสียหายต่อประเทศชาติหรือต่อประโยชน์ที่สำคัญของเอกชน ทั้งนี้ เพื่อพัฒนาระบอบประชาธิปไตยให้มั่นคงและจะยังผลให้ประชาชนมีโอกาสรู้ถึงสิทธิหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่ เพื่อที่จะปกป้องรักษาประโยชน์ของตนได้อีกประการหนึ่งด้วย ประกอบกับสมควรคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารของราชการไปพร้อมกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ระเบียบสำนักงานสถิติแห่งชาติ
ว่าด้วยการจัดให้มีข้อมูลข่าวสารของราชการไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดู
พ.ศ. ๒๕๔๙

โดยเป็นการสมควรแก้ไขปรับปรุงระเบียบสำนักงานสถิติแห่งชาติว่าด้วยการจัดให้มีข้อมูลข่าวสารของราชการไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดู พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ และตามกฎกระทรวงการแบ่งส่วนราชการสำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร พ.ศ. ๒๕๔๕ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งมีการแบ่งส่วนราชการสำนักงานสถิติแห่งชาติใหม่

ดังนั้น เพื่อให้การจัดให้มีข้อมูลข่าวสารของราชการไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูตามที่พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กำหนด และการกำหนดระเบียบปฏิบัติเพื่อรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการให้ประชาชนเข้าตรวจดูข้อมูลข่าวสารตามประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการจัดให้มีข้อมูลข่าวสารของราชการไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดู ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑ ในข้อ ๔ สำนักงานสถิติแห่งชาติ จึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักงานสถิติแห่งชาติ ว่าด้วยการจัดให้มีข้อมูลข่าวสารของราชการไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดู พ.ศ. ๒๕๔๙”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบสำนักงานสถิติแห่งชาติ ว่าด้วยการจัดให้มีข้อมูลข่าวสารของราชการไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดู พ.ศ. ๒๕๔๒

ข้อ ๔ บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งอื่นใดของสำนักงานสถิติแห่งชาติในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดให้มีข้อมูลข่าวสารไว้ให้ประชาชนตรวจดู ซึ่งกำหนดไว้ก่อนระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อความในวรรคแรกไม่กระทบถึงข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายเฉพาะกำหนดให้มีการเผยแพร่หรือเปิดเผยด้วยวิธีการอื่น

ข้อ ๕ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับแก่ข้าราชการ พนักงานราชการ ลูกจ้าง ผู้มาช่วยปฏิบัติราชการ ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ และบุคคลใดๆ ผู้เข้าตรวจดูหรือขอข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครอง หรือควบคุมดูแลของสำนักงานสถิติแห่งชาติ

ข้อ ๖ ในระเบียบนี้

“ข้อมูลข่าวสารของราชการ” หมายความว่า สิ่งสื่อความหมายให้รู้เรื่องราวข้อเท็จจริง ข้อมูล หรือสิ่งใดๆ ไม่ว่าการสื่อความหมายนั้นจะทำได้โดยสภาพของสิ่งนั้นหรือโดยผ่านวิธีการใดๆ และไม่ว่าจะ ได้จัดทำไว้ในรูปของเอกสาร แฟ้ม รายงาน หนังสือ แผนผัง แผนที่ ภาพวาด ภาพถ่าย ฟิล์ม การบันทึกภาพหรือเสียง การบันทึกโดยเครื่องคอมพิวเตอร์ หรือวิธีอื่นใดที่ทำให้สิ่งที่บันทึกไว้ปรากฏได้ ที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ไม่ว่าจะเป็ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานของสำนักงานสถิติแห่งชาติ หรือข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกชน

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่นตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ

ข้อ ๗ ให้เลขาธิการสถิติแห่งชาติรักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจในการใช้ดุลพินิจ ให้ความเห็นชอบหรือคัดค้านมติของคณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารของราชการในสำนักงานสถิติแห่งชาติ ในเรื่องการตีความและวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

ในกรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติตามระเบียบนี้ได้ ให้เลขาธิการสถิติแห่งชาติ มีอำนาจวินิจฉัย สั่งการตามที่เห็นสมควร

หมวด ๑

คณะกรรมการ

ข้อ ๘ ให้มี “คณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารของราชการ ในสำนักงานสถิติแห่งชาติ” เรียกโดยย่อว่า “กข.สสช.” ประกอบด้วยรองเลขาธิการสถิติแห่งชาติ ซึ่งเลขาธิการสถิติแห่งชาติ มอบหมาย เป็นประธานกรรมการ ผู้อำนวยการศูนย์ สำนัก กอง ซึ่งเลขาธิการสถิติแห่งชาติมอบหมาย เป็นรองประธานกรรมการ ผู้อำนวยการศูนย์ ผู้อำนวยการสำนัก เลขาธิการกรม ผู้อำนวยการกอง หัวหน้ากลุ่มงานพัฒนาระบบบริหาร หัวหน้าฝ่ายการเจ้าหน้าที่ ผู้แทนสถิติจังหวัดภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ ซึ่งเลขาธิการสถิติแห่งชาติมอบหมาย เป็นกรรมการ

ให้ผู้อำนวยการสำนักสถิติพยากรณ์ เป็นกรรมการและเลขานุการ หัวหน้ากลุ่มบริการ และเผยแพร่ข้อมูล และนักสถิติ ๖ว ๑ นาย เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ข้อ ๙ ให้ กข.สสช. มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) พิจารณาวางระเบียบ กฎเกณฑ์เกี่ยวกับการบริหารข้อมูลข่าวสารของราชการในสำนักงานสถิติแห่งชาติ
- (๒) พิจารณาและจัดประเภทข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการฯ
- (๓) วินิจฉัยกรณีที่มีปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการดำเนินการตามระเบียบว่าด้วยการจัดให้มีข้อมูลข่าวสารของราชการไว้ให้ประชาชนเข้ามาตรวจสอบ
- (๔) เรียกบุคคลใดในสำนักงานสถิติแห่งชาติ หรือข้อมูลใดๆ หรือเอกสารใดๆ มาเพื่อให้ถ้อยคำหรือเป็นหลักฐานเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการ
- (๕) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อปฏิบัติเฉพาะเรื่อง
- (๖) ติความและวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

ข้อ ๑๐ การประชุม กข.สสช. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการทั้งหมด จึงเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๑๑ ให้นำความในข้อ ๑๐ มาใช้บังคับกับการประชุมของคณะอนุกรรมการและคณะทำงานที่ กข.สสช. แต่งตั้งโดยอนุโลม

ข้อ ๑๒ มติของ กข.สสช. ให้เป็นที่สุด เว้นแต่มีเหตุอันสมควร ให้กองเจ้าของเรื่อง มีสิทธิเสนอความเห็นแย้งมติของ กข.สสช. ให้เลขาธิการสถิติแห่งชาติเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาดต่อไป

หมวด ๒

การจัดระบบข้อมูลข่าวสารของราชการ

ข้อ ๑๓ ให้หน่วยงานในสำนักงานสถิติแห่งชาติ จัดระบบ ประเภท และตรรกษณ์ข้อมูลข่าวสารของราชการที่ต้องเปิดเผยที่อยู่ในความรับผิดชอบ ส่งให้เลขานุการ กข.สสช. เพื่อรวบรวมและจัดระบบข้อมูลนั้นไว้ เพื่อนำพิมพ์ลงในราชกิจจานุเบกษา และให้ประชาชนเข้าตรวจสอบได้

ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่า ข้อมูลข่าวสารของราชการใดควรจะนำพิมพ์ลงในราชกิจจานุเบกษา หรือจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดู ให้เสนอ กข.สสช. วินิจฉัยตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

ข้อ ๑๔ ในการดำเนินการตามข้อ ๑๓ ให้หน่วยงานในสำนักงานสถิติแห่งชาติจัดให้มีเจ้าหน้าที่เพื่อควบคุมดูแล ตรวจสอบ ติดตาม และประสานงานในการดำเนินการดังกล่าวให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย

หมวด ๓

การขอข้อมูลข่าวสารของราชการและการขออนุญาต

ข้อ ๑๕ การเข้าตรวจดู ศึกษา ค้นคว้า หรือขอสำเนาข้อมูลข่าวสารของราชการและการขออนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ กข.สสช. กำหนด

ผู้ขอตรวจดูข้อมูลข่าวสารของราชการสามารถร้องขอสำเนาเอกสารหรือสำเนาเอกสารที่มีคำรับรองถูกต้องได้ โดยเสียค่าธรรมเนียมตามประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เรื่อง การเรียกค่าธรรมเนียมการขอสำเนา หรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารของราชการ

การขอข้อมูลข่าวสารของราชการ ให้ดำเนินการตามที่ระบุไว้ในข้อ ๒๙ โดยให้เสนอผ่านข้าราชการตั้งแต่ระดับ ๖ ขึ้นไป ซึ่งได้รับมอบหมายจาก กข.สสช. พิจารณาอนุญาต

ข้อ ๑๖ ประชาชนสามารถขอตรวจดูข้อมูลข่าวสารของราชการได้ โดยยื่นคำร้องตามแบบพิมพ์ที่สำนักงานสถิติแห่งชาติกำหนด ณ สถานที่ และในวัน เวลา ตามที่ระบุไว้ในข้อ ๓๐ โดยระบุข้อมูลข่าวสารของราชการที่ต้องการในลักษณะที่บุคคลทั่วไปเข้าใจได้ตามสมควรว่าเป็นข้อมูลข่าวสารใด

ข้อ ๑๗ สำนักงานสถิติแห่งชาติ ต้องจัดหาข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้ขอตรวจดู หรือแจ้งปฏิเสธการให้ข้อมูลข่าวสารนั้นแก่ผู้ขอเข้าตรวจดูโดยเร็ว

ข้อ ๑๘ ข้อมูลข่าวสารของราชการ ถึงแม้จะอยู่ในความควบคุมดูแลของหน่วยงานส่วนกลาง หรือส่วนสาขาของหน่วยงานแห่งนั้นหรือจะอยู่ในความควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นก็ตาม ผู้ที่ได้รับมอบหมายในการให้ข้อมูลข่าวสารต้องให้คำแนะนำแก่ผู้ยื่นคำขอให้ไปยื่นคำขอต่อหน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารนั้นโดยเร็ว

ข้อ ๑๙ ให้หัวหน้าหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจาก กข.สสช. เป็นผู้พิจารณาจัดหา อนุมัติ หรือปฏิเสธการให้ข้อมูลข่าวสารของราชการในหมวดนี้ พร้อมทั้งชี้แจงเหตุผลประกอบการปฏิเสธอย่างชัดแจ้งด้วย

ข้อ ๒๐ สำนักงานสถิติแห่งชาติ อาจปฏิเสธไม่จัดหาข้อมูลข่าวสารของราชการให้แก่บุคคลที่ขอครั้งละเป็นจำนวนมาก หรือบ่อยครั้งโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

ข้อ ๒๑ ผู้ขอตรวจดูข้อมูลข่าวสารของราชการต้องตรวจดูข้อมูลข่าวสารของราชการด้วยความระมัดระวังมิให้เอกสารข้อมูลของราชการชำรุดเสียหาย หากเกิดความเสียหายขึ้นผู้ขอตรวจดูจะต้องรับผิดชอบในความเสียหายดังกล่าว

ข้อ ๒๒ เมื่อเสร็จสิ้นการตรวจดูข้อมูลข่าวสารแล้ว ผู้ขอตรวจดูข้อมูลข่าวสารต้องส่งคืนข้อมูลของราชการให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้ให้ข้อมูล พร้อมทั้งลงลายมือชื่อกำกับการส่งมอบข้อมูลข่าวสารคืนให้แก่เจ้าหน้าที่ตามแบบพิมพ์ที่สำนักงานสถิติแห่งชาติกำหนด

ข้อ ๒๓ ข้อมูลข่าวสารของราชการใด หากมีกฎหมาย มติคณะรัฐมนตรี หรือระเบียบที่ออกตามกฎหมาย หรือมติคณะรัฐมนตรี กำหนดวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารของราชการนั้นไว้เป็นพิเศษ การขอข้อมูลข่าวสารของราชการและการอนุญาตจะต้องปฏิบัติตามกฎหมาย มติคณะรัฐมนตรี หรือระเบียบนั้น

ข้อ ๒๔ ผู้ยื่นคำขอข้อมูลข่าวสารของราชการ อาจร้องขอให้ทบทวนคำสั่งปฏิเสธให้ข้อมูลข่าวสารของราชการ หรือคำสั่งที่แจ้งว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารของราชการตามที่ต้องการต่อ กข.สสช. ภายใน ๑๕ วัน นับแต่ได้รับคำสั่งปฏิเสธดังกล่าว

กข.สสช. ต้องพิจารณาทบทวนคำร้องขอตามวรรคแรกให้เสร็จสิ้นภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันได้รับคำร้องขอนั้น

หมวด ๔

การบริหารจัดการข้อมูลข่าวสารของราชการ

ข้อ ๒๕ ให้สำนักสถิติพยากรณ์ มีหน้าที่บริหารจัดการข้อมูลข่าวสารของราชการไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดู ศึกษาค้นคว้า ตลอดจนเผยแพร่ ขยาย จำหน่าย แจกจ่าย รวมทั้งจัดทำสำเนาข้อมูลข่าวสารของราชการด้วย

การบริหารจัดการข้อมูลข่าวสารของราชการนอกจากที่กล่าวในวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ กข.สสช. กำหนด

ข้อ ๒๖ การเรียกค่าธรรมเนียมการขอสำเนา หรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารของราชการ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ กข.สสช. กำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ

การรับรองสำเนาข้อมูลข่าวสารตามวรรคหนึ่ง ให้ข้าราชการที่รับผิดชอบข้อมูลข่าวสารนั้น ตั้งแต่ระดับ ๓ ขึ้นไปเป็นผู้รับรอง โดยลงรายมือชื่อ พร้อมทั้งชื่อตัว ชื่อสกุล และตำแหน่ง ตลอดจนวัน เดือน ปี ให้ชัดเจน ทั้งนี้ให้รับรองตามจำนวนที่ผู้ยื่นคำขอขอให้รับรอง

ข้อ ๒๗ การจัดการรายได้จากการขายหรือจำหน่ายข้อมูลข่าวสารของราชการตามข้อ ๒๕ และค่าธรรมเนียมตามข้อ ๒๖ ให้ปฏิบัติตามข้อกำหนดในระเบียบราชการ

ข้อ ๒๘ การบริการส่งข้อมูลข่าวสารของราชการทางโทรสาร ให้ดำเนินการได้เฉพาะกรณีเร่งด่วน โดยให้คำนึงถึงความสิ้นเปลือง เช่น จำนวนข้อมูลข่าวสารของราชการ ระยะเวลา และค่าใช้จ่ายในการส่ง ทั้งนี้ ให้ผู้อำนวยการสำนักสถิติพยากรณ์ หรือผู้อำนวยการศูนย์/สำนัก/กองเจ้าของเรื่อง เป็นผู้พิจารณาอนุญาต

ข้อ ๒๙ การบริการข้อมูลข่าวสารของราชการให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยเร็ว ทั้งนี้ให้ถือตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการปฏิบัติราชการเพื่อประชาชนของหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๒ และระเบียบสำนักงานสถิติแห่งชาติ เรื่อง การกำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จของงาน พ.ศ. ๒๕๔๘

หมวด ๕

สถานที่บริการข้อมูลข่าวสารของราชการ

ข้อ ๓๐ ให้สำนักสถิติพยากรณ์ กลุ่มบริการและเผยแพร่ข้อมูล เป็นสถานที่ติดต่อเพื่อขอรับข้อมูลข่าวสารทั่วไป และแนะนำในการให้บริการข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความรับผิดชอบ ตลอดจนควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความรับผิดชอบให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๙

สือ ล้ออุทัย

เลขาธิการสถิติแห่งชาติ

ประกาศสำนักงานสถิติแห่งชาติ
เรื่อง การดำเนินการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐
เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล

เพื่อให้เป็นไปตามมาตรา ๒๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐ ที่กำหนดให้หน่วยงานของรัฐต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล โดยให้มีการพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษาและตรวจสอบแก้ไขให้ถูกต้องอยู่เสมอ

สำนักงานสถิติแห่งชาติได้จัดระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของสำนักงานสถิติแห่งชาติตามพระราชบัญญัติดังกล่าว ดังนี้

๑. ประเภทของบุคคลที่มีการเก็บข้อมูลไว้
 - ๑.๑ ข้าราชการพลเรือนสามัญ
 - ๑.๒ ลูกจ้างประจำ
 - ๑.๓ พนักงานราชการ
 - ๑.๔ บุคคลทั่วไปที่บันทึกไว้ในใบแบบสอบถามสำมะโน/สำรวจ
๒. ประเภทของระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล
 - ๒.๑ สมุดประวัติ/ก.พ. ๗/แฟ้มประวัติ
 - ๒.๒ ระบบฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์
๓. ลักษณะการใช้ข้อมูลตามปกติ
 - ๓.๑ ข้อ ๑.๑-๑.๓ ใช้ในการบริหารงานบุคคลของสำนักงานสถิติแห่งชาติ
 - ๓.๒ ข้อ ๑.๔ ใช้ในการประมวลผล การสำมะโน สำรวจ และการวิเคราะห์ วิจัยของสำนักงานสถิติแห่งชาติ
๔. วิธีการขอตรวจดูข้อมูลข่าวสารของเจ้าของข้อมูล
 - ๔.๑ ให้เจ้าของข้อมูลทำบันทึกขอตรวจดูข้อมูลส่วนบุคคล
 - ๔.๒ หัวหน้าฝ่ายการเจ้าหน้าที่เป็นผู้พิจารณาอนุมัติตามคำขอในข้อ ๑.๑-๑.๓
 - ๔.๓ เลขานุการสถิติแห่งชาติเป็นผู้พิจารณาอนุมัติตามคำขอในข้อ ๑.๔

๕. วิธีการขอให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูล

๕.๑ การขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ให้ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ในทะเบียนประวัติข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๒๗

๕.๒ การแก้ไขเพิ่มเติมรายการในสมุดประวัติ/ก.พ. ๗/แฟ้มประวัติ

๕.๒.๑ รายการเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมที่จะต้องแจ้งให้ฝ่ายการเจ้าหน้าที่ทราบ เพื่อบันทึกใน ก.พ. ๗

๕.๒.๑.๑ การศึกษา อบรม สัมมนา ดูงาน และการได้รับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ แจ้งการเปลี่ยนแปลงเพิ่มเติมรายการดังกล่าวโดยแนบสำเนาเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องให้ฝ่ายการเจ้าหน้าที่ จำนวน ๑ ชุด

๕.๒.๑.๒ การเพิ่มวุฒิการศึกษา แนบสำเนาประกาศนียบัตร ปริญญาบัตร และใบแสดงผลการศึกษา (Transcript) จำนวน ๒ ชุด

๕.๒.๑.๓ การเปลี่ยนชื่อตัว-ชื่อสกุล การสมรส การหย่า ให้แนบสำเนาเอกสารหลักฐาน จำนวน ๒ ชุด

๕.๒.๑.๔ การถูกลงโทษทางวินัย

๕.๒.๑.๕ สถิติการลาราชการทุกประเภท

๕.๒.๑.๖ การเพิ่มเติมรายการอื่น ๆ เช่น การได้รับการคัดเลือกเป็นข้าราชการดีเด่น ลูกจ้างประจำดีเด่น การได้รับมอบหมายหน้าที่เป็นกรณีพิเศษ ให้ส่งสำเนาใบประกาศหรือหลักฐานอื่น ๆ จำนวน ๑ ชุด

๕.๒.๒ เอกสารหลักฐานที่ส่งให้ฝ่ายการเจ้าหน้าที่ต้องรับรองสำเนาถูกต้องตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๖ ข้อ ๓๑ ทุกครั้ง

๕.๒.๓ บันทึกขอเปลี่ยนแปลงข้อมูลให้เสนอผ่านหน่วยงานต้นสังกัด

๖. แหล่งที่มาของข้อมูล

๖.๑ เจ้าของข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล

๖.๒ หน่วยงานต้นสังกัดของเจ้าของข้อมูล

๖.๓ คำสั่งเกี่ยวกับเจ้าของข้อมูล เช่น คำสั่งแต่งตั้ง โยกย้าย เลื่อนขั้นเงินเดือน

๖.๔ ใบแบบสอบถามสำมะโน/สำรวจ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

สือ ล้ออุทัย

เลขาธิการสถิติแห่งชาติ

คำสั่งสำนักงานสถิติแห่งชาติ

ที่ ๓๔๔/๒๕๕๗

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารของทางราชการ ในสำนักงานสถิติแห่งชาติ (กข.สสช.)

.....

เพื่อให้การปฏิบัติราชการของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ด้านบริหารข้อมูลข่าวสารของทางราชการ เป็นไปโดยถูกต้องตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๔๑ มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๒ ผู้อำนวยการสำนักงานสถิติแห่งชาติ จึงมีคำสั่ง ดังต่อไปนี้

๑. ให้ยกเลิกคำสั่งสำนักงานสถิติแห่งชาติ ที่ ๓๙/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕
๒. แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารของราชการในสำนักงานสถิติแห่งชาติ เรียกโดยย่อว่า “กข.สสช.” ประกอบด้วย

๒.๑ หัวหน้าผู้ตรวจราชการกรม สำนักงานสถิติแห่งชาติ	ประธานกรรมการ
๒.๒ ผู้อำนวยการสำนักสถิติสาธารณสุข	กรรมการ
๒.๓ ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและวิชาการสถิติ	กรรมการ
๒.๔ ผู้อำนวยการสำนักสถิติพยากรณ์	กรรมการ
๒.๕ ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	กรรมการ
๒.๖ ผู้อำนวยการสำนักสถิติเศรษฐกิจและสังคม	กรรมการ
๒.๗ ผู้อำนวยการสำนักสถิติสังคม	กรรมการ
๒.๘ ผู้อำนวยการสำนักภูมิสารสนเทศสถิติ	กรรมการ
๒.๙ ผู้อำนวยการสำนักบริหารกลาง	กรรมการ
๒.๑๐ ผู้อำนวยการกลุ่มการเจ้าหน้าที่	กรรมการ
๒.๑๑ ผู้อำนวยการกลุ่มนิติการ	กรรมการและเลขานุการ
๒.๑๒ นายกำชัย เงินศรีสิทธิ์	ผู้ช่วยเลขานุการ
๒.๑๓ นางสาวดวงฤทัย อำไพรัตน์	ผู้ช่วยเลขานุการ

๓. ให้คณะกรรมการฯ มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- ๓.๑ ให้คำแนะนำและให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการดำเนินงานของศูนย์/สำนัก/กลุ่มขึ้นตรง ผู้อำนวยการสำนักงานสถิติแห่งชาติ เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. ๒๕๕๐

๓.๒ กำหนด...

๓.๒ กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการบริหารข้อมูลข่าวสารของราชการในสำนักงาน สสถิติแห่งชาติ

๓.๓ พิจารณาทำความเข้าใจเสนอผู้อำนวยการสำนักงานสถิติแห่งชาติ มีคำสั่งเปิดเผย หรือไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการที่อยู่ในความครอบครองของสำนักงานสถิติแห่งชาติ

๓.๔ เรียกบุคคลมาเพื่อให้ถ้อยคำ หรือเรียกเอกสารที่อยู่ในความครอบครองของ ศูนย์/สำนัก/กลุ่มขึ้นตรงผู้อำนวยการสำนักงานสถิติแห่งชาติ เพื่อนำมาประกอบการพิจารณาทำความเข้าใจ ต่างๆ เกี่ยวกับการบริหารข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสถิติแห่งชาติ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

วิบูลย์ทัต สุทันธกิตต์

ผู้อำนวยการสำนักงานสถิติแห่งชาติ

คำสั่งสำนักงานสถิติ

ที่ ๑๖๔/๒๕๕๘

เรื่อง แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบให้บริการข้อมูลข่าวสาร สำนักงานสถิติแห่งชาติ
ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๕๐

อนุสนธิ คำสั่งสำนักงานสถิติแห่งชาติที่ ๔๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕
ได้แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ไปแล้วนั้น

เนื่องจาก มีการเปลี่ยนแปลงเจ้าหน้าที่ประจำสถานที่บริการและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร
ของราชการสำนักงานสถิติแห่งชาติ ดังนั้น เพื่อให้การบริการและเผยแพร่ข้อมูลเป็นไปด้วยความเรียบร้อย
มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ อาศัยอำนาจ
ตามความในมาตรา ๓๒ วรรคสอง มาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ
แผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.
๒๕๔๕ จึงให้ยกเลิกคำสั่งสำนักงานสถิติแห่งชาติที่ ๔๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ และให้ใช้
คำสั่งแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบให้บริการข้อมูลข่าวสาร สำนักงานสถิติแห่งชาติ ตามพระราชบัญญัติ
ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ นี้แทน ประกอบด้วย

๑. ผู้รับผิดชอบ
คณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารของราชการในสำนักงานสถิติแห่งชาติ
๒. เจ้าหน้าที่ผู้ประสานงาน
 - ๒.๑ ผู้อำนวยการกลุ่มบริการและเผยแพร่ข้อมูล สำนักสถิติพยากรณ์
โทร. ๐ ๒๑๔๑ ๗๔๙๖
 - ๒.๒ นางสาวสุครีมี กันไชย
นักวิชาการสถิติชำนาญการ กลุ่มบริการและเผยแพร่ข้อมูล สำนักสถิติพยากรณ์
โทร. ๐ ๒๑๔๑ ๗๔๙๗
๓. เจ้าหน้าที่ประจำสถานที่บริการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร
 - ๓.๑ นายนิทธรธรณี เหมนาควิทย์
นักวิชาการสถิติชำนาญการ กลุ่มบริการและเผยแพร่ข้อมูล สำนักสถิติพยากรณ์
โทร. ๐ ๒๑๔๑ ๗๔๙๗

- ๒ -

- ๓.๒ นางสาวสาณีย์ เรืองพยัคฆ์
บรรณารักษ์ชำนาญการ กลุ่มบริการและเผยแพร่ข้อมูล สำนักสถิติพยากรณ์
โทร. ๐-๒๑๔๑-๗๔๙๕
- ๓.๓ นางกัญญาวิณี สร้อยแก้ว
นักวิชาการสถิติปฏิบัติการ กลุ่มบริการและเผยแพร่ข้อมูล สำนักสถิติพยากรณ์
โทร. ๐-๒๑๔๑-๗๕๐๓
- ๓.๔ นางสาวปิยะรัตน์ อีสโม
เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน กลุ่มบริการและเผยแพร่ข้อมูล สำนักสถิติพยากรณ์
โทร. ๐-๒๑๔๑-๗๔๙๗

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๘

นवलนภา ชนศักดิ์

รองผู้อำนวยการสำนักงานสถิติแห่งชาติ รักษาราชการแทน

ผู้อำนวยการสำนักงานสถิติแห่งชาติ

คำสั่งสำนักงานสถิติ

ที่ ๑๖๙/๒๕๕๘

เรื่อง มอบหมายให้ผู้บริหารระดับรองหัวหน้าส่วนราชการรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน
ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๕๐

.....

เพื่อให้การดำเนินการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ภายในสำนักงานสถิติแห่งชาติ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับบทบัญญัติของกฎหมายและเกณฑ์มาตรฐานการตรวจประเมินศูนย์ข้อมูลข่าวสารของราชการ จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มอบหมายให้รองผู้อำนวยการสำนักงานสถิติแห่งชาติ ซึ่งได้รับมอบอำนาจให้กำกับดูแล และตรวจสอบการปฏิบัติราชการของสำนักสถิติพยากรณ์ รับผิดชอบกำกับดูแล และตรวจสอบการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ของคณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารของราชการในสำนักงานสถิติแห่งชาติ และเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการให้บริการข้อมูลข่าวสารในสำนักงานสถิติแห่งชาติทั้งหมด

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๘

นายวิบูลย์ทัต สุทันธกิตต์

ผู้อำนวยการสำนักงานสถิติแห่งชาติ

ประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ
เรื่อง การเรียกค่าธรรมเนียมการขอสำเนา หรือ
ขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารของราชการ

ด้วยพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐ มาตรา ๙ วรรคสาม กำหนดให้หน่วยงานของรัฐโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ วางหลักเกณฑ์การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมใน การขอสำเนา หรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารของราชการได้ โดยให้คำนึงถึงการช่วยเหลือผู้มี รายได้ประกอบด้วย ทั้งนี้เว้นแต่จะมีกฎหมายเฉพาะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

ดังนั้นเพื่อให้การเรียกค่าธรรมเนียมการขอสำเนา หรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารของราชการเป็นไปด้วยความเหมาะสมและเป็นแนวทางเดียวกัน คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการจึงให้ความเห็นชอบการกำหนดค่าธรรมเนียมดังกล่าวเป็นการทั่วไป ดังนี้

๑. ค่าธรรมเนียมการทำสำเนาโดยเครื่องถ่ายเอกสารที่หน่วยงานของรัฐสามารถกำหนดได้โดยให้ถือว่าคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้ให้ความเห็นชอบแล้ว คืออัตราดังต่อไปนี้

(๑) ขนาดกระดาษ เอ ๔	หน้าละไม่เกิน	๑	บาท
(๒) ขนาดกระดาษ เอฟ ๑๔	หน้าละไม่เกิน	๑.๕๐	บาท
(๓) ขนาดกระดาษ บี ๔	หน้าละไม่เกิน	๒	บาท
(๔) ขนาดกระดาษ เอ ๓	หน้าละไม่เกิน	๓	บาท
(๕) ขนาดกระดาษพิมพ์เขียว เอ ๒	หน้าละไม่เกิน	๘	บาท
(๖) ขนาดกระดาษพิมพ์เขียว เอ ๑	หน้าละไม่เกิน	๑๕	บาท
(๗) ขนาดกระดาษพิมพ์เขียว เอ ๐	หน้าละไม่เกิน	๓๐	บาท

๒. การเรียกค่าธรรมเนียมการทำสำเนาโดยเครื่องถ่ายเอกสารในขนาดกระดาษหรือในอัตราที่เกินกว่าที่กำหนดไว้ในข้อ ๑ หรือการขอสำเนาที่เป็นสื่อประเภทอื่น หน่วยงานของรัฐจะต้องขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เว้นแต่เป็นการเรียกค่าธรรมเนียมที่ไม่เกินต้นทุนที่แท้จริง

๓. การเรียกค่าธรรมเนียมการให้คำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารที่ถือว่าคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้ให้ความเห็นชอบ ให้คิดในอัตราคำรับรองละไม่เกิน ๕ บาท

๔. ในกรณีที่ผู้ขอสำเนาหรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้อง เป็นผู้มิรายได้น้อย หน่วยงานของรัฐ จะพิจารณายกเว้นค่าธรรมเนียม หรือลดอัตราค่าธรรมเนียมให้ตามควรแก่กรณีได้

ประกาศ ณ วันที่ ๗ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๔๒

คุณหญิงสุพัตรา มาศดิตถ์

(คุณหญิงสุพัตรา มาศดิตถ์)

รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารราชการ

สำนักงานสกตติแห่งชาติ

แบบฟอร์มหนังสือร้องเรียน

การขอข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสกตติแห่งชาติ

ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ข้อแนะนำในการร้องเรียน

๑. ควรใช้คำสุภาพ
๒. ข้อความที่ร้องเรียนมีความชัดเจน เข้าใจง่าย (ระบุรายชื่อเอกสาร เลขที่ วันที่ เดือน ปี พ.ศ. เป็นต้น)
๓. พยายามหลีกเลี่ยงการร้องเรียนที่พาดพิงไปถึงบุคคลอื่นโดยไม่จำเป็น
๔. ถ้ามีข้อขัดข้องในการเขียนหนังสือร้องเรียน ควรปรึกษากับเจ้าหน้าที่สำนักงานสกตติแห่งชาติ

สำหรับเจ้าหน้าที่ รับที่..... วันที่.....เดือน.....พ.ศ..... เวลา.....	เขียนที่..... วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
ข้าพเจ้า ☐ นาย ☐ นาง ☐ นางสาว..... อายุ.....ปี อาชีพ.....ที่อยู่.....โทรศัพท์..... E - mail	
เรื่องที่ร้องเรียน.....	
ความต้องการของผู้ร้องเรียน.....	
ลงชื่อ..... (.....) ผู้ร้องเรียน	

สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แบบฟอร์มหนังสืออุทธรณ์

การขอข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสถิติแห่งชาติ

ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ข้อแนะนำในการอุทธรณ์

๑. ควรใช้คำสุภาพ
๒. ข้อความที่ร้องเรียนมีความชัดเจน เข้าใจง่าย (ระบุรายชื่อเอกสาร เลขที่ วันที่ เดือน ปี พ.ศ. เป็นต้น)
๓. พยายามหลีกเลี่ยงการร้องเรียนที่พาดพิงไปถึงบุคคลอื่นโดยไม่จำเป็น
๔. ถ้ามีข้อขัดข้องในการเขียนหนังสืออุทธรณ์ ควรปรึกษากับเจ้าหน้าที่สำนักงานสถิติแห่งชาติ

สำหรับเจ้าหน้าที่ รับที่..... วันที่.....เดือน.....พ.ศ..... เวลา.....	เขียนที่..... วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
ข้าพเจ้า ☐ นาย ☐ นาง ☐ นางสาว..... อายุ.....ปี อาชีพ.....ที่อยู่.....โทรศัพท์..... E - mail	
เรื่องที่อุทธรณ์.....	
ความต้องการของผู้อุทธรณ์.....	
ลงชื่อ..... (.....) ผู้อุทธรณ์	

สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แบบคำขอใช้บริการข้อมูลข่าวสารของราชการสำนักงานสถิติแห่งชาติ

<p>สำหรับเจ้าหน้าที่</p> <p>รับที่.....</p> <p>วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....</p> <p>เวลา.....</p>	<p>เขียนที่.....</p> <p>วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....</p>										
<p>ข้าพเจ้า ☐ นาย ☐ นาง ☐ นางสาว.....</p> <p>อายุ.....ปี อาชีพ.....ที่อยู่.....</p> <p>.....โทรศัพท์.....</p> <p>E - mail</p>											
<p>ขอรับบริการข้อมูลข่าวสารของราชการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร</p> <table style="width: 100%;"> <tr> <td>☐ ขอตรวจดู</td> <td>☐ มาตรา ๗</td> </tr> <tr> <td>☐ ขอค้นคว้า</td> <td>☐ มาตรา ๘</td> </tr> <tr> <td>☐ ขอสำเนา (เสียค่าใช้จ่าย)</td> <td>☐ มาตรา ๑๑</td> </tr> <tr> <td>☐ ขอสำเนาที่มีผู้รับรอง (เสียค่าใช้จ่าย)</td> <td></td> </tr> <tr> <td>☐ อื่น ๆ</td> <td></td> </tr> </table> <p>เรื่อง ๑.</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>พร้อมนี้ข้าพเจ้าได้ชำระค่าธรรมเนียม ดังนี้</p> <p>(๑) ขอสำเนาข่าวสาร เรื่อง.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>จำนวน.....หน้า ๆ ละ.....บาท เป็นจำนวนเงิน.....บาท</p> <p>(๒) ขอสำเนาข่าวสารที่มีผู้รับรอง เรื่อง.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>จำนวน.....หน้า ๆ ละ.....บาท เป็นจำนวนเงิน.....บาท</p> <p>รวมเงินทั้งสิ้น บาท</p> <p style="text-align: right;">ลงชื่อ.....</p> <p style="text-align: right;">(.....)</p> <p style="text-align: right;">ผู้ยื่นคำร้อง</p>		☐ ขอตรวจดู	☐ มาตรา ๗	☐ ขอค้นคว้า	☐ มาตรา ๘	☐ ขอสำเนา (เสียค่าใช้จ่าย)	☐ มาตรา ๑๑	☐ ขอสำเนาที่มีผู้รับรอง (เสียค่าใช้จ่าย)		☐ อื่น ๆ	
☐ ขอตรวจดู	☐ มาตรา ๗										
☐ ขอค้นคว้า	☐ มาตรา ๘										
☐ ขอสำเนา (เสียค่าใช้จ่าย)	☐ มาตรา ๑๑										
☐ ขอสำเนาที่มีผู้รับรอง (เสียค่าใช้จ่าย)											
☐ อื่น ๆ											

เอกสารอ้างอิง

๑. คู่มือการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐ ของ
เจ้าหน้าที่รัฐ สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ
๒. คู่มือศูนย์ข้อมูลข่าวสารของราชการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ
พ.ศ.๒๕๔๐ สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสาร
๓. คู่มือสิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชน

คณะผู้ดำเนินการจัดทำ

ที่ปรึกษา

นางสาวรวมพร

ศิริรัตน์ตระกูล

ผู้อำนวยการสำนักสถิติพยากรณ์

ทีมงานประสานงาน และคณะผู้จัดทำ

สำนักงานสถิติแห่งชาติ :

- นายันทวรรณีย์ เหมนาควิทย์ นักวิชาการสถิติชำนาญการ
- นางสาวสุครีมี กันไชย นักวิชาการสถิติชำนาญการ
- นางภัคกร โอฬารกิจเจริญ พนักงานบริหารทั่วไป
- นางสาววรรณวิชญา นาคแดง เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป
- คณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารของราชการ
ในสำนักงานสถิติแห่งชาติ

สำนักงานสถิติแห่งชาติ

กลุ่มบริการและเผยแพร่ข้อมูล
สำนักสถิติพยากรณ์ สำนักงานสถิติแห่งชาติ
ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา อาคารรัฐประศาสนภักดี
ชั้น ๒ ฝั่งทิศใต้ ถนนแจ้งวัฒนะเขตหลักสี่ กรุงเทพฯ ๑๐๒๑๐
โทร ๐ ๒๑๔๑ ๗๔๐๐ถึง๐๓ โทรสาร ๐ ๒๑๔๓ ๘๑๓๒
E-mail: services@nso.go.th
www.nso.go.th